

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu wyjątkiem dni poświęconych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 8 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego 1. 8. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefonu redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł. Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 1 złr. 60 ct. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 1 złr. 90 ct. miesięcznie.

"Przewodnik naukowy i literacki", dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, otrzymują cało i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

"Tygodnik Ilustrowany" dla prenumeratorów *Gazety Lwowskiej* kosztuje we Lwowie rocznie 10 zł., półrocznie 5 zł., kwartalnie 2 zł. 50 ct., miesięcznie 84 ct. Na prowincyi: rocznie 12 zł. 60 ct., półrocznie 6 zł. 30 ct., kwartalnie 3 zł. 15 ct., miesięcznie 1 zł. 5 ct.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów, kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.

Inseraty przyjmują: w Austrii i Niemczech wszystkie agencye anonów; we Francyi, w Paryżu wyłącznie agencya pana Adama, Boulevard Raspail, Nr. 105 bis.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na „Gazetę Lwowską“ wynosi półrocznie (od 1 lipca do końca grudnia) w miejscu 6 zł., pocztą 8 zł.; ćwierćrocznie (od 1 lipca do końca września) w miejscu 3 zł., pocztą 4 zł.; miesięcznie od 1 do końca każdego miesiąca w miejscu 1 zł., pocztą 1 zł. 35 ct.

Prenumeratorowie półroczni (którzy prenumerują od 1 lipca do końca grudnia), otrzymują *Przewodnik naukowy i literacki*, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, bezpłatnie; ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą: pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. *Przewodnik*, prenumerowany osobno kosztuje rocznie 4 zł., półrocznie 2 zł., ćwierćrocznie 1 zł.

W celu ustalenia nakładu prosimy o wczesne nadsyłanie prenumeraty.

Prenumeratorowie *Gazety Lwowskiej* mogą otrzymywać od 1 stycznia 1892 r. warszawski „Tygodnik Ilustrowany“, po następującej cenie:

We Lwowie:	półrocznie	5 „
	kwartalnie	2 „ 50 ct
	miesięcznie	84 „
Na prowincyi:	półrocznie	6 „ 30 „
	kwartalnie	3 „ 15 „
	miesięcznie	1 „ 5 „

CZEŚĆ URZĘDOWA

P. Minister zamianował komisarza generalnej inspekcji austriackich kolei żelaznych, Jarosława Michałowskiego, inspektorem tejże władzy.

C. k. krajowa Dyrekcya skarbu zamianowała prowizorycznego zarządcę cłowego Józefa Pfütznera, zarządcą cłowym w IX klasie rangi.

C. k. nadprokurator Państwa zamianował sekundaryusza szpitala powszechnego dr. Edwarda Mukowicza, sekundaryuszem przy zakładach kary we Lwowie.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 7 lipca

Nagle odwołanie długoletniego ambasadora niemieckiego w Konstantynopolu, p. Radowitza, i przeniesienie go w dotychczasowym charakterze do Madrytu, dało powód do różnych pogłosek, po części charakteru sensacyjnego. Ze strony kompetentnej oświadczają, iż w pogłoskach tych nie ma słowa prawdy, przyczem starają się wytknąć tę translokacyę w sposób zupełnie naturalny. Oto kofa decydująca w Berlinie, zaskoczona niespodzianą prośbą o dymisyę dotychczasowego przedstawiciela dyplomatycznego przy dworze hiszpańskim, p. Stuma, któremu grozi utrata wzroku, widziały się zniewolone ze względu na toczące się między Hiszpanią i Niemcami rokowania w sprawie zawarcia traktatu handlowego, obsadzić posadę ambasadora w Madrycie jak najspieszniej dyplomata, posiadającym na polu

handlowo-politycznym potrzebne doświadczenie i uzdolnienie. Jako taką osobistość wzięto w pierwszym rzędzie na uwagę p. Radowitza, który w ciągu rokowań nad zawartym w sierpniu 1890 r. niemiecko-tureckim traktatem handlowym, miał sposobność zapoznania się gruntownie z tem wszystkiem, co wchodzi w zakres tego rodzaju zawitych pertraktacyi. Ten a nie inny jest powód, że rząd niemiecki wysłał p. Radowitza do Madrytu: najmniejszej zaś racyi nie ma przypuszczenie, jakoby wchodziły tu w grę jakieś intrygi przypisywane ks. Radolińskiemu, który wrzeczko od dawna miał zagaić parol na ambasadę w stolicy tureckiej.

W kołach oficjalnych Konstantynopola — jak ztamtąd donoszą — wielce ubolewają, że okazała się konieczność przeniesienia p. Radowitza. Tamtejsze stosunki są nieporównanie trudniejsze, niż gdziekolwiek indziej, a na ich poznanie wiele potrzeba czasu. P. Radowitza był obznajomiony z niemi wyborno, obok tego zaś dobrze był widziany w pałacu sułtańskim, posiadał wpływy u kierujących mężów stanu W. Porty, pozostawał w jak najprzyjaźniejszych stosunkach z przedstawicielami mocarstw sprzymierzonych z Niemcami, przede wszystkim zaś z austro-niemieckim ambasadorem baronem Calice, umiał wreszcie utrzymywać dobrą harmonię z przedstawicielami dyplomatycznymi Rosyi i Francyi. Uchodził on za gorącego przyjaciela Turcyi, i właśnie dlatego nie wahał się w jej interesie karcie bezwzględnie liźnyc wad w administracyi, i tych ułomności, z powodu których państwo ottomańskie wiodzie żywot suchotnika.

Do najważniejszych wypadków, zaszłych w Konstantynopolu w czasie urzędowania tam p. Radowitza, należy zaliczyć konferencyę (na wiosnę r. 1886), na której W. Porta zgodziła się zamianować księcia bułgarskiego generał-gubernatorem Wschodniej Rumelii, czem orzekała połączenie Północnej Bułgaryi z Południową, oraz zawarcie niemiecko-tureckiego traktatu handlowego, na którym p. Radowitza położył swój podpis.

Sprawy krajowe.

(Zużycie krajowych subwencyj hodowlanych w przyszłości)

Rok bieżący zapisze się bardzo chlubnie w dziejach rozwoju krajowego rolnictwa. Sejm na sesyi ostatniej uchwalił znaczniejszą subwencyę, przez dłuższy szereg po sobie następujących lat, na poparcie racjonalnej hodowli bydła rogatego w całym kraju.

Towarzystwo gospodarskie galicyjskie z siedzibą we Lwowie i podobne Towarzystwo rolnicze krakowskie, usilnie i gorliwie od wielu lat — a nawet od początku swego istnienia — wyteżyły całą i różnorodną swoją działalność, aby podnieść dowolną lub zaniedbaną hodowlę bydła rogatego w całym kraju, zwłaszcza pomiędzy rolnikami mniejszej własności. Praca to była żmudna i trudna, bo poświęciła się jej garstka ludzi „dobrej woli“, mających do dyspozycji jedynie bardzo szepułki na ten cel przeznaczone subwencye państwowe, udzielane przez Ministerstwo rolnictwa. Kraj sam, żywo odczuwał nagłą potrzebę przyjscia w pomoc ze swojej strony hodowli wszędzie, a jeżeli nastąpiło to dopiero tego roku, wien tu był najwięcej oplakany stan finansów kraju i obawa, ażeby w zasadzie dobra, a w obecnej porze konieczna, nie wystąpię przedwcześnie. Brak i dziś tych funduszy w budżecie krajowym, zastąpi przyjąta przez kraj ofiara w formie uchwalonych nowych subwencyj hodowlanych, a w dobrze zrozumianej, naglącej już potrzebie owych subwencyi, jak i w dobrowolnie przyjętej dopiero wspomnianej ofercie, leży przyszły a pewny rozwój jeszcze żarliwsza praca nad podniesieniem hodowli w całym kraju naszych Towarzystw gospodarskich.

Obecnie — poparcie hodowli bydła zasobami własnymi stało się już koniecznością nieodzowną, w obec zamknięcia granic wschodnich naszej Monarchii dla importu cudzego bydła, z nieodłączonym mu zazwyczaj księgosuszem, w obec nadto zawodnych plonów gospodarstw czysto zbożowych, jak i

15)

Hajota.

Z cyklu: „Z dalekich lądów“

III.

ŁADUNEK PALMOWEGO OLEJU.

(Ciąg dalszy).

V.

Nazajutrz, około dziewiętej z rana, Mr. Dawid Edgerley, nakrywszy popielatym kaskiem swe wieczne mokre włosy, wyszedł z faktoryi i skierował się w stronę rządowego domu.

Szedł on tam zobaczyć się z Don Bernardem Olivarezem, i przez całą drogę dręczyły go czarne przecucia, że idzie na próżno, i że wypadnie mu może dwa, a może i trzy razy odbyć tę samą drogę, za każdym razem przy coraz wyższej temperaturze. Ze zaś Dawid Edgerley zaczyna się pocić już o godzinie siódmej z rana, a dziś z jemu tylko wiadomych powodów potniał jeszcze przed wschodem słońca, mógł więc śmiało liczyć na kąpiel bez wanny — bardzo dlań zresztą pożyteczną — około południa.

Don Bernardo Olivarez był nader ważną osobistością na wyspie. Pełnił on obowiązki urzędnika komory celnej, poczmistrza i administratora rządowych krumanów (robotników), pobierał pensyę do tych trzech urzędów przywiązaną, i zapewne w skutek tego był najczęściej zajęty sprawami *Aduany* dla tych, którzy

potrzebowali wyprawić swoje listy, a sprawami poczty dla tych, którym chodziło o ocenienie ich towarów. Co się zaś tyczy robotników i ich nadzorców, to i ci musieli wierzyć, że nie było na świecie bardziej zapracowanego poczmistrza i celnika, gdyż na załatwienie ich potrzeb, nadzwyczajny ten człowiek nigdy nie miał czasu.

Czarne przecucia Dawida Edgerley były zatem więcej niż uzasadnione; lecz los okazał się dla niego łaskawym o tyle, że po bezskutecznym poszukiwaniu Don Bernarda w „*Consejo de Vecinos*“ (Radzie municypalnej), zjadł jakoby mają ten miał być przed kilku zaledwie minutami udać się na pocztę, i po równie bezskutecznym szturmie do zamkniętych szczelnie drzwi tego przybytku, podszepnął mu zajrzeć do tylnego pokoju rządowego domu, wbrew radom stojącego na werandzie czarnego policyanta, który zapewniał go, że Don Bernardo zajęty jest właśnie miesięczną wypłatą ludzi.

Pokój ten nie miał żadnej oficjalnej nazwy. — Był dosyć ciemny; naprzód z powodu rosnących tuż pod jego oknami rozłożystych hibiskusów, a powtórze z powodu nigdy nie mytych okien, i zepsutej u jednego połowy drewnianej, zielonej żaluzyi, która jakoś przed czterma laty tak się raz silnie zatrzasnęła, że się ją potem wcale otworzyć nie chciała, a raczej nikt się o zwalczenie jej oporu nie postarał... W ogóle duchy przedsiębiorczości i energii nie należały nigdy do domowych bóstw rządowego gmachu na wyspie Fernando Poó.

Wilgoć panowała tu wielka i chłodna; co w połączeniu z mętne zielonawem światłem, ścianami malowanymi w dolnej części

na blade-żółto, a w górnej na blade-zielono, z czarną od brudu i spróchniałą podłogą i z wyciewami stęchłizny, wytwarzało w tym pokoju atmosferę trupiarni.

Pomimo to, a może właśnie dla tego swego chłodu i odosobnienia, był on ulubionem miejscem ochronienia urzędników, którzy jak tylko mogli, wyrwali się tu na szklankę piwa, pogawędkę lub drzemkę.

Stale przesiadywał w nim tylko sekretarz sędziego municypalnego, Don Esteban Ferrondo, który pod nieuszkodzonym oknem miał swój stolik i pisał przy nim dnie całe, odrabiając wszystko, co mu pan sędzia za siebie i za swoich przyjaciół odrabiał polecił.

Pierwszym przedmiotem, na jaki pały blade oczy Dawida Edgerleya, zajrząwszy do wnętrza tego przyjemnego ustronia, był Don Bernardo Olivarez we własnej osobie, siedzący, a raczej rozłożony w wyplatany, madeoskim fotelu, z nogą jedną wyciągniętą na sąsiednim krześle, a drugą bosą i spoczywającą na zgitych kolanaach murzynka, który przed nim na ziemi przykucał.

Don Bernardo Olivarez, już z samego przyrodzenia, dosyć miejsca w przestrzeni zajmował, był bowiem bardzo otyły i bardzo wysokiego wzrostu; w rzeczywistości jednak zajmował go dwa razy więcej, bo miał taką naturę, że kończyn swoich nigdy w skupieniu utrzymać nie mógł, lecz rozrzuczał je jak unógł najdalej, częstokroć ku wielkiej niewygodzie swoich sąsiadów.

I teraz też, potężną swą prawicę, w której trzymał cieniutką cygaretkę, przez poręcz fotelu przerzuciwszy, ku środkowi pokoiu wystawił, w drugiej zaś ręce, wycią-

gniętej na długość ramienia, dzierzył szklankę piwa, het, na drugim rogu stołu postawioną.

Przez porównanie, siedzący naprzeciwko niego sędzia municypalny, niski, szepułki młody brunecik, o rysach tak postrzępionych przez ospę, jakby je mole pogryzły, zdawał się doprowadzonym do minimum ekstraktem ludzkiej postaci; zaś drugi jego towarzysz, notaryusz, sztywny i wyprostowany, wyglądał na żaka pod wzrokiem profesora.

Wszyscy pili piwo i zagryzali je chlebem, maczanym w stojącej na stole salaterce sałaty z pimentów.

Dawid Edgerley wsunął się do pokoju witając ukłonem obecnych.

— *Buenas Dias*, rzekł, zwracając się wprost do Don Bernarda.

— *Good morning*, odpowiedział tamten, nie zmieniając postawy.

Była to wymiana podwójnej grzeczności: narodowej i towarzyskiej.

— Przychodzę prosić pana o podpisanie mi papieru na moje cargo — przemówił Dawid Edgerley.

— *Maria Virgen purissima!* wykrzyknął Don Bernardo. — Gdzież tu w kołcu bezpiecznym być można od interesentów! (Człowiekowi nawet dzyga*) spokojnie wyjąć

*) *Dzyg* (*sarcopsyla penetrans*) małańki pasożyt, będący plagą Zachodniej Afryki, do której się dostał przed niespełna dwudziestoma laty z Brazylii i przerażająco rozmnożył. Wgrza się przeważnie w palec od nóg, gdzie się otacza pęcherzykiem i składa w nim jajka. Wyjęty zapóźno lub niezręcznie zajętą ręką do tego stopnia, że w wielu wypadkach sprowadza gangrenę i amputacyę danego członka. *Przyp. Aut.*

przy utrudnionej egzystencji gorzelnictwa w kraju.

Prezes Towarzystwa gosp. gal. ks. Adam Sapieha, zawsze niestrudzony w każdej pracy dla dobra kraju, dawno przygotowywał opinię swojemi wpływami, aby pogodzić ją z bliską chwilą koniecznego poparcia hodowli w kraju subwencjami swojskimi. To też kiedy poseł na Sejm krajowy, dr. T. Rutowski, wniósł do Sejmu projekt licencyonowania rozplodników wraz z żądaniem przyznania corocznych dotacji na cele hodowlane, książę Adam Sapieha nie spoczął, dopóki nie uzyskał dla tak słusznych żądań znakomitej większości w Sejmie — a dziś jest w przededniu wprowadzenia w życie akcji hodowlanej w kraju, dzięki uchwalonym subwencjom.

Komitet Towarzystwa gospodarskiego galicyjskiego w nadziei doczekania się przedzie lub później pomocy kraju dla celów hodowlanych, prace swoje w tym kierunku od dawna przygotowywał i dalej przygotowuje. Za inicjatywą Prezesa wykonała się z grona samego komitetu osobna sekcja I, hodowlana, w której skład wchodzi: książę Leon Sapieha, Jan Breuer, Aleksander Littich naczelny weterynarz krajowy c. k. Namiestnictwa i Adolf Wiesiołowski.

Sekcja ta zajęta jest od dłuższego czasu pracami przygotowawczymi, zanim rozpoczną się wzmocniona akcja podniesienia hodowli w kraju subwencjami swojskimi. W licznych tych zajęciach żywy bierze udział, o ile pozostaje w Lwowie, inspektor hodowlany, pan Adam Konopka, dobrze zresztą znany szerokiemu kołu ziemian naszym.

Wydział krajowy pismem swoim z d. 17 maja 1892, l. 21.222, zażądał od Towarzystwa gospodarskiego galicyjskiego, jak i od Towarzystwa rolniczego krakowskiego przedłożenia szczegółowego stanu zużycia krajowej subwencji hodowlanej, do dnia 15 czerwca b. r., jak i przedłożenia sobie projektu przepisów wykonawczych do ustawy hodowlanej, to jest: ustawy o licencyonowaniu buhajów i utrzymywaniu buhajów gminnych, jak i programu przyszłych wystaw przeglądowych, do d. 15 lipca b. r.

Odpowiedź z zarysem przyszłego planu działania, przyjęta w całości przez pełny komitet c. k. Towarzystwa gospodarskiego galicyjskiego, jak również aprobowana przez wspólną *ad hoc* wybraną komisję delegatów obu Towarzystw gospodarskich w kraju, podczas walnego zebrania członków Towarzystwa rolniczego w Krakowie dnia 17-go czerwca 1892 — imieniem komitetu Towarzystwa gospodarskiego galicyjskiego podana została wys. Wydziałowi krajowemu w dniu 22 maja b. r.

Wielokrotnie zapytywany bywałem podczas przeglądowych wystaw bydła włościańskiego, połączonych z premiowaniem, w różnych stronach kraju, w jaki sposób komitet Towarzystwa gospodarskiego galicyjskiego rozporządził zamysła subwencjami hodowlanymi krajowymi, które mu do dyspozycji oddać zamierza Wydział krajowy. Udzielane z mojej strony odpowiedzi o odnośnej pracy komitetu Towarzystwa gospodarskiego galicyjskiego przez jego sekcję hodowlaną, zadawały prawie w zupełności pytających, a ponieważ owe pytania mnożyły się, w formie nawet bezpośrednio nadsyłanych mi listów, mniemam, iż podaniem w całości opracowanego przezemnie referatu, przesłanego imieniem komitetu Towarzystwa

gospodarskiego galicyjskiego Wydziałowi krajowemu, najlepiej uczynię zadość owym zapytaniom.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Adolf Wiesiołowski.

Rada Państwa.

(CXLVIII posiedzenie Izby poselskiej.)
+ Wiedeń, 5 lipca. (Korespondencya Gaz. Lw.)

Wiceprezes Chlumecky zagaja posiedzenie o godzinie 10 min. 15.

Izba dość licznie zgromadzona.

Na ławie rządowej wszyscy członkowie gabinetu, z wyjątkiem PP. Prezesa gabinetu hr. Taaffego i Ministra obrony krajowej hr. Welsersheimba.

Przed zwyczajnym porządkiem dziennym, na wniosek pos. Plenera wzięto pod obrady sprawozdanie komisji budżetowej z wniosku Pacaka, o odpisanie długu pewnych gmin w Czechach, zaciągniętego w r. 1882 u Skarbu z powodu klęsk elementarnych, lub przynajmniej ułatwienie spłaty.

Imieniem komisji budżetowej zdaje sprawę pos. Kathrein i wnosi rezolucję z wezwaniem do Rządu, aby polecił czynić dochodzenia co do stanu wszystkich gmin w Czechach, które w r. 1871, 1872, 1873 i 1883 otrzymały pomoc skarbową, i aby w miarę potrzeby zażądał od Izby umorzenia długu lub ułatwienia spłaty.

Pos. Kaizl żąda oświadczenia ze strony Rządu, czy aż do chwili załatwienia sprawy w myśl wniosku komisji powstrzyma egzekucję.

Sprawozdawca komisji pos. Kathrein oświadcza, że Rząd przyrzekł chwilowo nie egzekwować pretensyj skarbowych.

Izba uchwała rezolucję komisji.

Pos. Kathrein zdaje ustnie sprawę także z kilku petycji o pomoc skarbową dla okolic, dotkniętych tuczami i powodzią, między niemi okolic powiatów: tarnowskiego, pilnińskiego i dąbrowskiego, i wnosi rezolucję, wzywającą Rząd do poczynienia dochodzeń o szkodach i zażądania w razie potrzeby kredytu na pomoc skarbową.

Izba rezolucję tę uchwała.

Na porządku dziennym pierwsze czytanie wniosku Pacaka o przekazanie komisji dla nietykalności poselskiej sprawy złożenia pos. Spincica z urzędu profesora seminarium nauczycielskiego.

Posel Herold zabiera głos, w miejsce nieobecnego posła Pacaka, i zaznacza dziwny zbieg okoliczności, że właśnie przed strzyżką się sprawa Spincica także przed Trybunałem politycznym; Trybunał rozpozna rzecz ze stanowiska ściśle prawniczego; parlament, ze stanowiska moralności politycznej. Jakikolwiek będzie orzeczenie Trybunału, na uchwałę parlamentu nie powinno ono mieć wpływu. Mowca wywodzi, że ze stanowiska moralności politycznej żadną miarą nie można aprobować dekretu, mocą którego złożono posła Spincica z urzędu za jego udział w życiu politycznym, mianowicie za mowę, którą miał podczas zwiedzania wystawy w Zagrzebiu, jako przewodca tych Słoweńców, którzy pragną zjednoczenia swego z Krocacją, i za agitację wyborczą podczas ostatnich wyborów do Rady państwa. Mimo dualizmu, mimo konstytucyi

z roku 1867, pragnienie zjednoczenia wszystkich Kroatów, choćby Słoweńcami się zwali, byle tylko pod berłem Habsburskiem, nie stanowi nie karygodnego. Tak samo w agitacji wyborczej nie ma czynu karygodnego, zwłaszcza, gdy poseł Spincic miał wówczas urlop, i agitacja wyborcza nie mogła zle oddziaływać na jego czynność nauczycielską. Izba powinna nie spocząć, dopóki nie zapobieże się podobnym rzeczom i dopóki p. Spincicowi nie dostanie się zupełna satysfakcja. (Oklaski z ław młodocześniejszych i od frakcji pomniejszych).

Posel Kramarz poddaje krytyce ze stanowiska narodowego całą działalność Pana Ministra oświecenia, aby nakoniec odwołał się do lewicy, żeby ujęła się za Spincicem, bo tu chodzi o wolność wszystkich, bez różnicy stronnictwa.

Wiceprezes Chlumecky przyzywa posła Kramarza do porządku za to, że zakaz obchodów szkolnych na cześć Komeńskiego nazwał skandalem europejskim.

Posel Pernerstorfer dziwi się, że Izba właśnie dwóch miesięcy potrzebowała do pierwszego czytania; rozwodzi się w dosadnych słowach o obronie godności parlamentu, obrażonej w osobie pos. Spincica. Na wzór parlamentu angielskiego powinna Izba polecić prezesowi, aby na publicznym posiedzeniu zapozwał Ministra przed siebie, i surowo zgromił jego postępek. Ale tu, w parlamencie austriackim samo prezydium uszczupla parlamentowi jego prawa, nie bronią ich także przewodcy wielkiej frakcji. Mowca kończy temi słowy: Obawiam się, że Izba do kieszeni schowa ten uroczysty wymierzony jej w osobie posła Spincica poleciek.

Tu zabiera głos Minister wyznań i oświaty, baron Gautsch, którego mowę podamy następnie w obszerniejszym streszczeniu.

Posel Zucker wytyka P. Ministrowi, że chowa się za orzeczenie sądu dyscyplinarnego, zamiast, żeby był powstrzymał działanie tego sądu; bo agitacje p. Spincica łagodnie osądzać, a natomiast czynność jego nauczycielską wysoko cenić trzeba po tylu dekreтах pochwalnych, które poseł Spincic otrzymał. Wypadek niniejszy powinien nastąpić Izbie sposobności do skutecznego obwarowania nietykalności poselskiej. Mowca spodziewa się, że Izba jednomyślnie przekaże sprawę właściwej komisji.

Pos. Bareuther oświadcza, że to sprawa całego parlamentu, który żadną miarą nie może aprobować postępków, polegających na podstępnie; albowiem jeśli pos. Spincic popełnił coś karygodnego, wtedy powinien być stawiony przed zwykły sąd; ale umyślnie usunięto sprawę z pod jurysdykcji sądu zwyczajnego, bo wtedy musiano by prosić parlament o ekstradycję i tym sposobem parlament mógłby być wydać swoją opinię. Tego oczywiście uniknąć chciano.

Pos. Luëger zwalcza wywody Pana Ministra. Sprawa Spincica nie ma ze szkołą nic zgoła wspólnego. Całe postępowanie przeciw niemu nacechowane jest obłądą. (Wiceprezes Kathrein przyzywa mowcę do porządku). Jeśli dopuścił się zdrady stanu, powinien sięgnąć do prokuratora, nie rada dyscyplinarna. Mowca zgadza się na słowa Pernerstorfera, że Rząd austriacki okazał się tu zawisłym znowu od rządu węgierskiego, któremu nie spodobał się pobyt Spincica w Zagrzebiu. Wynurza nakoniec życzenie, żeby Izba jeszcze przed wakacjami zażądała od komisji wniosków w tej sprawie.

P. Minister wyznań i oświaty bar. Gautsch: Krótko tylko odpowiem na wywody preopinanta. Chociaż stanowczo już oświadczyłem, że śledztwo dyscyplinarne przeciw profesorowi Spincicowi (*przeciągłe protesty* z prawicy i ze skrajnej lewicy: posłowi! posłowi!) — Wiceprezes Chlumecky: proszę nie przerywać! — Pos. Pernerstorfer: wolno nam przerywać P. Ministrowi, jak każdemu innemu. — Wiceprezes: nikomu przerywać nie wolno! — Pos. Pernerstorfer: ale przerywamy i będziemy przerywali... Chociaż tedy oświadczyłem, że śledztwo dyscyplinarne przeciw profesorowi Spincicowi (*protesty*: posłowi! posłowi!) nie wyszło z żadnych wpływów postronnych, pos. Luëger powtórzył to twierdzenie. Stanowczo je odpieram, bo nie zgadza się z faktami. Ubolewam też imieniem Rządu, że pan poseł tak nieprzyjaźnie mówił o Węgrach. (Pos. Herold: Któż więc zarządził to postępowanie przeciw pos. Spincicowi?) Zaznaczam też, że wystąpienie profesora Spincica z klubu Hohenwarta również nie wpłynęło żadną miarą na sprawę.

Tu zabiera głos P. Minister sprawiedliwości hr. Schönborn, którego mowę również następnie podamy.

Pos. Weeber oświadcza, że lewica tylko dla zbadania sprawy ze stanowiska nietykalności poselskiej głosować będzie za przekazaniem jej komisji.

Pos. Eugeniusz Abrahamowicz oświadcza imieniem Koła polskiego, że głosować będzie za przekazaniem sprawy komisji.

Izba jednomyślnie uchwała przekazać sprawę komisji.

Następuje trzecie czytanie projektu ustawy o uregulowaniu procedurów budowniczych. Izba 149 głosami przeciw 131 głosom przyjmuje ustawę.

Nakoniec uchwalono zgodzić się na drobne zmiany, poczynione przez Izbę wyższą w projektach ustaw o opodatkowaniu obrotu walorów i ostemplowaniu akcyj i obli-gacji zagranicznych.

Koniec posiedzenia o godzinie 4. — Następne jutro.

Sprawozdanie komisji walutowej

p. Stanisława Szczepanowskiego.

Wiedeń, 6 lipca.

(Ciąg dalszy).

Przystępując do omówienia samychże projektów, zadaje sobie sprawozdawca pytanie, dlaczego właśnie w chwili teraźniejszej są wniesione, i odpowiada: Znaczenie uregulowania waluty polega na tem, że regulacja ta stanowi ostatnie ogniwo w szeregu reform ekonomicznych i finansowych. Usunięcie niedoborów z budżetu, zaprowadzenie racjonalnej polityki celnej, skupienie dróg żelaznych w ręku Państwa, nowe traktaty handlowe i nakoniec reforma podatkowa — wszystko to składa się na nowe ekonomiczne ukształtowanie Austrii, o którym bez uregulowania waluty ani pomyśleć nie można. A dalej rzecz jasna, że teraźniejszy stan rzeczy z dwojaką walutą podtrzymać się nie da. Ta dwoistość wypłynęła z rozporządzenia li administracyjnego i każdej chwili ustać i ciężkie spory między Austrią a Węgrami sprowadzić może. Ale bezpośrednią pobudką do rychłego uregulowania waluty stały się wypadki w Ameryce północnej w r. 1890, usiłowania tamtejsze co do rehabilitacji srebra. Podczas gdy londyńska dewiza od połowy roku 1888 aż do połowy roku 1890 stała na mniej więcej 120, tak, że właśnie w tym czasie, t. j. na wiosnę roku 1889 były Minister skarbu, p. Dunajewski, uznał chwilę tę za odpowiednią do poczynienia pierwszych kroków ku uregulowaniu waluty, wypadki amerykańskie roku 1890 sprowadziły szybkie obniżenie *agio* od austriackiego guldena papierowego, na szczęście tylko chwilowe, bo nagła podwyżka wartości guldena papierowego byłaby połączona z nieobliczonymi smutnymi następstwami dla austriackiej ekonomii społecznej. Ten fakt, acz chwilowy, musiał zwrócić uwagę na zagrożające niebezpieczeństwo i przyczynić się do przyspieszenia sprawy uregulowania waluty, zwłaszcza gdy i stan budżetu (bez niedoboru) pozwolił już na serjo wziąć się do rzeczy.

Niebezpieczeństwa nagłej zwyczajki w wartości guldena papierowego dla rolnictwa, trafnie są przedstawione w motywach projektów węgierskich, gdzie powiedziano: „Cena pszenicy na targowisku międzynarodowym była 8 zł. austr. w złocie; gdy *agio* wynosiło 20 proc., cena ta równała się 10 zł. austr. w papierze, gdy natomiast spadło na 12 $\frac{1}{2}$ proc., ta sama cena równała się już tylko 9 zł. w papierze; rolnik miał więc wielką stratę“. Cóż dopiero znaczyłoby dlań zupełne zniknięcie *agio*? Co się tyczy przemysłu eksportującego, niebezpieczeństwa są te same, co dla rolnictwa; a dla przemysłu nieeksportującego ma niższe *agio*, czyli wyższa wartość guldena austriackiego, znaczenie obniżonego cła ochronnego; bo cło opłacane jest w złocie, a efektywna wysokość cła zawisała od wysokości *agio*. Ponieważ same kroki przygotowawcze do uregulowania waluty, odwróciły na niejaki czas niebezpieczeństwo wielkiej obniżki *agio*, przeto rzecz można, że już te kroki przygotowawcze przyniosły rolnictwu i przemysłowi korzyści, które wobec wielkiego obrotu, o który tu idzie, liczą się na miliony. Ale trwałe odwrócenie tego niebezpieczeństwa, da się osiągnąć tylko rzeczywistym przeprowadzeniem regulacji waluty.

(Dokończenie nastąpi).

Z Berlina.

(Dymisyja p. Schlözera. — Proces przeciw anarchistom. — Rucl przeciw karze śmierci).

O przyczynach ustąpienia p. Schlözera z posady posła pruskiego przy Watykanie, krążą różne wieści. I tak między innymi głoszą, iż pozostaje ono w związku z polepszeniem się stosunków między dworem papieskim a Rzeczpospolitą francuską. Wpływy pana Lefebvre de Béhaine mają być obecnie w Watykanie tak silne, iż p. Schlözer, który ich wzrostowi nie mógł we właściwym czasie przeszkodzić, nie jest już uważany w Berlinie za właściwego męża na tem stanowisku. Z kół, mających stosunki

nie dadzą. Ay! Ay! wrzasnął uderzając wypróbną szklanką w pochyloną głowę murzynka, który cieniuchno jak szpilka zaostrzonym drewnianym majstrawał koło jego boskiej nogi. *Tu bruto bestia!* ślepy jesteś? Dłubiesz i dłubiesz od godziny. Cały palec mi pokłudeś nieponiu.

— Siadaj pan, Mr. Edgerley! mówił dalej, wskazując „brudnemu Dawidkowi“ krzesło, jednym z tych swoich bujnych gestów, które bliższe niż dwa metry sąsiedztwo z jego osobą czyniło obfitem w niekonieczne miłe niespodzianki. — Siadaj pan. Na brodzie świętego Jakuba ten łotr kaleką mnie uczyni... Tylko mi ty nie wyjmij go porządnie, ty czarna małpo! dodał, grożąc pięścią drżącemu operatorowi, a zobaczysz, jak się nie dorachujesz własnych kości! To nie żarty! to grozi gangreną, panowie! Nieszczęśliwy ze mnie człowiek!

— Nie trap się tak bardzo Don Bernardo — wtrącił notaryusz. — Dżyci są zapewne wielką plagą, ale wczas usuniete...

— Na flanelową spodnicę świętej Brygidy! — obruszył się Don Bernardo. — Pan mnie będziesz pouczał o dżyciach!... Człowieku! na całej wyspie nie masz większego nademnie autorytetu w tym względzie. Te bestye przeklęte nikogo się tak nie czepiają jak mnie! *Santa Reina immaculata!* gdybym miał czas, napisałbym o nich monografię. *Oh! Carramba!* to mnie dojechał. No cóż, masz go przecie?

— No, *Senior!* Jeszcze nie — bąknął chłopak.

— Bodajżeś zdechł! Powiadam ci Mr. Edgerley, przeszłego roku wyjęto mi dżycę wielkości dużego garbanu (wielki, okrągły groch). Na złoloplyny język mego świętego patrona, nie przesadzam. Mam go zakonserwowanego w spirytusie. To był dżyc z antenatami i progeniturą, *Senior!* Intamis, swego dziadka, babkę i całą familię mojem ciałem utoczył. Trzy tygodnie nogą stąpić nie mogłem. A już widzę, że się teraz na coś podobnego zanosi. No cóż, kończysz nareszcie zwierzaku afrykański?

— *Si, Senior, ya sta!* — odpowiedział chłopak — podnosząc z tryumfem tkwiącego na końcu drzewienka wstrętnego pasożyta.

— Pokaż!

Don Bernardo, nie troszcząc się bynajmniej, jak dalece przyjemni będą te oględziny dla reszty towarzystwa, ujął drzewienko w dwa palce, i wyciągnął je przed sobą na długość ramienia, podsuwając je prawie pod sam nos Dawida Edgerley'a, który się szybko usunął.

— Hm, hm! — mruzczał przyjemny Hiszpan. — Uszkodzony! Na niewinność świętej Agnieszki! uszkodzony! Będę miał znowu karnawał. *Tu, Necaro!* — krzyknął na murzynka — Biegaj po naftę, słyszysz?

Chłopak porwał się, i wyleciał jak z procy.

(Ciąg dalszy nastąpi).

ze sferami rządowymi, starają się jednak przekonać, iż nie zachodzą tu żadne polityczne przyczyny, a wyłącznym powodem ustąpienia jest podeszły wiek pana Schlözera. Już przed dwoma laty nosił się sędziwy poseł z myślą wycofania się z zawodu dyplomatycznego i zamieszkania w Niemczech, aby tam spędzić „*procul negotiis*” ostatnie dni żywota; wówczas jednak powiodło się zatrzymać go na stanowisku.

Jako następcę Schlözera wymieniają hr. Montsa, który był dawniej sekretarzem poselstwa pruskiego przy Watykanie.

Głośny proces przeciw aresztowanemu w Berlinie zeszytej zimy anarchom, ukończył się właśnie w Lipsku. Połączony drugi i trzeci senat sądu Rzeszy wydał bardzo surową karę na zwolenników anarchizmu. Uwolniono tylko jednego oskarżonego, a mianowicie zecera Dobbarsteina, natomiast wszyscy inni oskarżeni ulegli wysokim karom „za zwywanie do wykonania zdrady stanu i obrażenie majestatu”, lakiernik Höver nadto za przyspasabianie dzieła, mającego na celu zdradę stanu, robotnik Camin za opór stawiony władzy, a kupiec Rennthaler nadto za należenie do tajnego klubu anarchistycznego w Londynie. Camin i Rennthaler skazani zostali na 6 lat i 6 miesięcy, szewe Rulf na 5 lat i 6 miesięcy, Höver na 5 lat i 3 miesiące, robotnik Winner na 4 lata ciężkiego więzienia, a nadto każdy oskarżony na utratę praw honorowych przez lat 10.

Przeciw karze śmierci, poczyna się w Niemczech znowu ruszać opinia publiczna, mianowicie w obec 16go wypadku tego rodzaju na zbrodniarzech w Niemczech, w jednym zaledwie półroczu. Nestor prawników, berliński profesor Berner, wystąpił przeciw karze śmierci, tłumacząc, że względy humanitarne i religijne przemawiają przeciw tego rodzaju karaniu ludzi, choćby za najcięższe przestępstwa. Teoria odstraszenia (*Abschreckungstheorie*) zupełnie, zdaniem jego, chybia celu w obec mnożącej się coraz więcej liczby przestępców, ginących pod toporem katowskim.

Wilson.

Ostawiony zięć zmarłego prezydenta Rzeczypospolitej francuskiej, Grévy'ego, Wilson, występuje znowu na widownię. Wybrano go, jak wiadomo, niedawno merem gminy Loches, a przy tych wyborach działał się takie nadużycia, że rząd widział się zmuszonym wytoczyć Wilsonowi proces. Stwierdził on też niebawem przed sądem, a przy tej okazji wyjdą niezawodnie na jaw rozmaite ciekawe sprawy. Wilson mianowicie miał podobno grozić, że skoro przyprą go do muru, wówczas, broniąc się, będzie musiał ogłosić tak zw. *dossiers Wilson*, to jest akta, które za czasów swej gospodarki w pałacu Elizejskim, bardzo dokładnie zbierał, a następnie po upadku Grévy'ego przeniósł do prywatnego mieszkania swego teścia, zaś część najważniejszych wysłał do Anglii. Papiery te są rzekomo do najwyższego stopnia kompromitujące dla mnóstwa wybitnych osobistości, a składają się albo z oryginałów, lub z wiernych, fotograficznych kopii. Można sobie wyobrazić, jaki popłoch wywarła ta pogroźka i ile osób czuło się w niebezpieczeństwie. Tymczasem ze śledztwa, przeprowadzonego przez *Figaro* pokazuje się, iż Wilson grozi tylko, a w rzeczy samej jest bezsilnym. Prawda, że za czasów Grévy'ego zbierał takie akta, że doszedł do poważnej cyfry dwudziestu kilku tysięcy, a były to po największej części listy, pisane do prezydenta Rzeczypospolitej, tajne raporty policyjne i t. d., rzeczy w ogóle bardzo niebezpieczne i kompromitujące; ale po wyborze Carnota kilku postów oportunistycznych, wiedząc o istnieniu tych papierów, wymogło na Grévy'ym, iż zmusił Wilsona do spalenia całego zbioru w ich obecności. Być zatem może, iż co najwyżej zachował jakie kopie, które teraz ma zamiar oddać słynnemu Drumontowi; ale są to rzeczy podrzędniejsze i niepoparte dowodami. Ta właśnie pewność skłoniła podobno rząd do wytoczenia Wilsonowi procesu o nadużycia wyborcze.

KRONIKA

Lwów, 7 lipca.

— **Najj. Pan** raczył najmiłośniej udzielić z prywatnej swej szkatuły gminie Zagórze-Konkolniki, w powiecie rohatyńskim, na budowę szkoły zapomóg w kwocie 100 zł. w. a.

— **JE. Pan Namiestnik**, Kazimierz hr. Badeni, powrócił z Wiednia dzisiaj zrana pociągiem pospiesznym do Lwowa.

— **Z kolei państwowej.** Z dniem 15 b. m. zaprowadzone zostaną na przestrzeni lokalnej Hadikfalwa-Radowiec następujące zmiany w porządku jazdy: Obecnie kursujące popołudniowe pociągi mieszane nr. 2856 i 2857 będą

nicoo później z Radowiec, względnie Hadikfalwa wychodziły; następnie zaprowadzone zostaną na czas od 15go lipca do końca października b. r. prócz już istniejących dwa pociągi mieszane nr. 2859 i 2860. Od 15 lipca b. r. będą tedy odchodziły: pociągi nr. 2857 i 2859 z Hadikfalwy, pierwszy o godzinie 8 minut 41 wieczorem, drugi o godzinie 6 minut 42 wieczorem — zaś pociągi nr. 2856 i 2860 z Radowiec pierwszy o godzinie 5 minut 40 popołudniu, drugi o godz. 7 min. 39 wieczorem.

— **Pociąg spacerowy do Brzuchowic.** Dyrekcja kolei państwowych zawiadamia, że poczynawszy od dnia 20 b. m. będzie odjeżdżał pociąg spacerowy z Brzuchowic nie jak obecnie o godz. 7 min. 43, lecz o godzinie 8 min. 15 wieczorem. Do Lwowa zaś będzie pociąg ten przyjeżdżał nie jak dotąd o godz. 8 minut 15, lecz o godzinie 8 minut 37 wieczorem. Pociąg spacerowy w kierunku do Brzuchowic zostaje niezmienny.

— **Z dyrekcji poczty.** Z dniem 16go b. m. wejdzie w życie c. k. urząd pocztowy w Nuszczu (powiat Złoczów) ze zwykłym zakresem czynności. Okręg doręczeń tego urzędu stanowić będą gminy i obszary dworskie: Nuszcze z Mogiłą, Perepelniki z folwarkiem, Iwaczów z Dworzyskami i Krahów. Urząd ten otrzyma połączenie ze siecią pocztową, za pomocą dzienniej jednorazowej poczty pieszej między Nuszczem a c. k. urzędem pocztowym w Płuchowie.

— **Stypendy.** Komitet, zarządzający fundacją stypendyjną mieszkańców powiatu podhajeckiego imienia Najd. Arcyksiężniczki Gizeli, nadał stypendy w rocznej kwocie 40 zł. Józefowi Wolańskiemu, uczniowi 4 klasy szkoły ludowej w Podhajcach.

— **Wizytacja kanoniczna.** Ks. arcybiskup obrz. orm., Issakowicz, udaje się dnia 9 b. m. do Stanisławowa, celem wizytacji dekanatu stanisławowskiego.

— **Wiadomości dyecezyjne.** W archidiecezji lwowskiej: ks. W. Bartz przeniesiony z Seretu do Czerniowic. Zmarł ks. Steindl, obrz. orm. w 36 roku życia.

W dyecezyi krakowskiej, ks. kardynał Dunajewski wysławił na dyakona p. Wacława Niewodowskiego, zaś na presbiterów, dyakonów Marcelego Szubera, Bronna Ossolińskiego, Dyonizego Sowiaka i Feliksa Bogaczyka — wszystkich z zakonu OO. Franciszkanów.

W dyecezyi tarnowskiej: ks. biskup Łobos udzielił święceń kapłańskich dwunastu dyakonom, poczem wyjechał na wizytację kanoniczną. Zmarł ks. Andrzej Kuczek, poddżekian tuhowski i proboszcz z Ryglie; administratorem w Ryglcach mianowany został ks. J. Adamski, wikaryusz z Nowego Sącza. Przeniesieni: ks. Józef Głuc z Demba do Pilzna, a ks. Piotr Radwański, katecheta z Dąbrowej, na wikaryusza do Demba.

— **Ofiara.** P. Gwałbert Ziembicki, inżynier i przedsiębiorca budowy koszar wojskowych, złożył dla ubogich miasta Żółtkwi 500 zł.

— **Egzamin dojrzałości** w seminarium nauczycielskim w Rzeszowie, odbywał się w dniach od 20 czerwca do 6 b. m. pod przewodnictwem p. Stanisława Olszewskiego, inspektora krajowego. Do egzaminu zgłosiło się 37 publicznych uczniów i 45 eksternistów. Z publicznych uczniów otrzymało świadectwo dojrzałości z odznaczeniem: Krechowicz Michał, Skwarczyński August, Walto Stanisław i Wejnar Bronisław. Za dojrzałych uznani: Bogdański Jan Chodkiewicz Rafał, Cieszanowski Bronisław, Data Szymon, Geneja Teofil, Gorecki Tadeusz, Janusz Wawrzyniec, Jarecki Rafał, Jasiewicz Wincenty, Jaworski Stanisław, Kańka Paweł, Kolarz Ferdynand, Kościółko Władysław, Lasota Józef, Ostafiński Władysław, Piechnik Stefan, Pieńczak Jakób, Pietruszka Franciszek, Pieróg Jan, Pocałun Józef, Rożkiewicz Wilhelm, Styś Antoni, Świsław Franciszek, Tokarczyk Antoni, Zajac Franciszek, Ziemiński Józef, Zys Henryk. Trzech przypuszczono do poprawczego egzaminu z pojedynczych przedmiotów, a trzech reprobowano. Z eksternistów otrzymali świadectwo dojrzałości z odznaczeniem: Dzierżyńska Zofia, Gablankowska Józefa i Krynicka Walerya. Za dojrzałych uznani: Łuszczyk Agnieszka, Marynowska Jadwiga, Sereinig Klotylda, Zgórek Mieczysław, Antosz Jan, Arnold Bolesław, Arnold Eugeniusz, Haraszkiewicz Józef, Cieszanowski Józef, Grodecki Leon, Jurezyński Roman, Koman Józef, Kowalski Franciszek, Kulski Kazimierz, Kumik Kornel, Lecker Abraham, Lorenz Józef, Nawrocki Władysław, Pachel Ferdynand, Pachulicz Władysław, Pisowicz Józef, Sałustowicz Jakób, Stasiński, Stanisław, Szpakowski Stanisław, Taras Aleksander, Urman Feiweł. Do egzaminu poprawczego przypuszczono 6; siedmiu znano za niedojrzałych. Trzech odstąpiło od egzaminu ustnego.

— **Uroczyste rozdanie świadectw** abiturjentom IV gimnazjum we Lwowie, odbyło się dnia 5 b. m. O godz. 4 po południu zgromadziła się w auli gimnazjalnej młodzież, a prof. Jamrógiewicz w krótkiej przemowie pożegnał abiturjentów, którzy na zawsze opuszczają mury zakładu.

Następnie przemówił radca dr. Z. Samolewicz: „Przewodnicząc przez dni ośm egzaminom dojrzałości w tutejszym zakładzie, nawiązałem

węzły znajomości z wami, a badając owoce ośmioletniej pracy, z przyjemnością poznałem w nich piękny zadatek na przyszłość. Dojrzałi do dalszych studiów na Wszechnicy, nie ustawajcie i nadal w wytrwałej pracy, pomni słów: *Ingenium longa rubiline laesum torpet*.

My Polacy mamy tem większy od innych powód do pracy. Nie gorącym porywom, nie demonstracyom, nie protestom obcych gabinetów zawdzięczamy to, że żyjemy i że świat wie o nas, ale temu, że Opatrzność zsyła nam mężów, których wiekopomne dzieła głoszą sławę imienia polskiego. Mickiewicz, Słowacki, Matejko, Siemiradzki, Lelewel, Szajnocha, Kalinka etc., oto wodzowie do zwycięstwa; ich imiona niech wam jak gwiazdy przyswiecają na drodze, na którą wstępujecie. Niech każdy wstąpi w ich ślady, a chociaż nie każdemu danem jest dorównać im, wielką zasługę zaskarbi sobie ten, kto się przy najmniej wola do nich zbliży. *Est quadam prodiere tenus, si non datur ultra*, mówi rzymski poeta. Gdy takie myśli i przedsięwzięcia ożywiają serca i umysły wasze, zakład, który was dziś łączy, z dumą spoglądać będzie na was.

Wstępując w progi uniwersyteckie we Lwowie i Krakowie, pamiętajcie, że to jedne obecnie na całym obszarze ziem polskich przybytki, gdzie słowo polskie rozbrzmiewa z katedry, gdzie nauka polska kwitnie dzięki łaskawości i pieczołowitości Najmiłośniej panującego nam Monarchy. Na mężów, którzy naukę polską krzewią i rozwijają, i na tych, których usilnej, patryotycznej pracy zawdzięczamy tak pomysłny stan kraju naszego, patrzcie zawsze z zaufaniem i wdzięcznością, a stosując się do ich życzeń, przyczynicie się ze swej strony do dobra kraju i narodu, który kochacie.

Ale ów pomysłny stan nie podoba się wrogom: chcieliby oni naród nasz zepchnąć z prawej drogi na fałszywy tor, a przybrani w złudną szatę patryotyzmu, wplatać młodzież polską do krecich prac. Ich dążeniem jest, rzucić zarzewie nienawiści społecznej w umysły i zatruc serca tym, których my z chlubą bazywamy przyszłością narodu. Tych fałszywych proroków odepchnijcie od siebie słowami Ismeny, która podjęta przez Antygonę przeciw Kleontowi, odpowiedziała: „Przyszedł na świat, aby kochać, a nie by nienawidzić”. Pracą poważną i zgodą, a nie krytykowaniem i podejrzywaniem dojdziecie do wszystkiego; kraj waszej pracy na wszystkich polach potrzebuje i w upragnieniem oczekuje, a wdzięczny za nią, poruczy wam z czasem kierownictwo.

Zachowajcie wdzięczną pamięć dla zakładu, w którego murach otrzymaliście wykształcenie, stańcie się chlubą dla i niechaj Najwyższy opiekuje się waszem dalszym losami.

Następnie abiturjent T. Pini, krótkimi, uiekiady wzruszeniem przerywanymi słowy, podziękował w imieniu kolegów p. dyrektorowi, ks. katechetom i pp. profesorom za trud, położone około ich wykształcenia.

Piękną tę uroczystość zakończyło odspiewanie „Hymnu ludowego” przez chór gimnazjalny.

— **Wystawę róbót ręcznych** uczennicy szkoły wydziałowej im. król. Jadwigi otworzył w niedzielę 6go b. m. pięknym przemówieniem pan prezydent miasta Edmund Mochnacki, w obecności p. wiceprezydenta Marchwickiego i rady magistratu p. Lukasa. Wystawę zwiedził: Wiceprezes Rady szkolnej krajowej p. Bobrzyński, delegat Rady szkolnej krajowej książę Jerzy Czartoryski i wielu innych. — P. Bobrzyński z księciem Czartoryskim zwiedził wystawę i w innych szkołach. — W szkole wydziałowej poczynił p. Marchwicki zakupna dla bazaru krajowego.

— **III zgromadzenie delegatów** powiatowych kas dla chorych, odbędzie się w sali obrad Zakładu ubezpieczenia robotników od wypadków dla Galicji i Bukowiny we Lwowie dnia 24 b. m., o godzinie 10 rano, z następującym porządkiem dziennym: 1. Odczytanie protokołu II zgromadzenia delegatów. 2. Sprawozdanie za r. 1891. 3. Oznaczenie wysokości wkładki związkowej (§ 5, l. statutu). 4. Sprawa honoraryów lekarskich, taks aptekarskich, kąpielowych i t. d. 5. Wnioski delegatów.

— **Kapele wojskowe** grać będą: dziś przed komendą korpusu, jutro przed główną strażnicą, na placu św. Duchy.

— **Z obserwatorium** c. k. Szkoły Politechnicznej we Lwowie, dnia 7 lipca 1892. Barometr idzie w górę.

W ubiegłej dobie, licząc od godziny 12 w południe dnia 6go lipca do 12 w południe dnia 7 lipca b. r., mieliśmy wiatr co do kierunku zmienny z zachodu, co do siły słaby (1—2), stan nieba zmienny, a powietrze bardzo wilgotne (87 proc. wilgot. względnej), opad, deszcz; wysokość opadu 7,9 mm.

Srednia temperatura w tym czasie była +16,9°C., najwyższa +24,0°C wczoraj po południu, najniższa +13,0°C. w noc.

Wczoraj po południu i dziś rano padał deszcz.

Zniżka barometryczna 745 do 760 mm. znajdowała się na wyspach Sztetlandzkich; zwyżka 770 do 765 mm. w północnej Hiszpanii; niżka drugorzędna utworzyła się w Królestwie Polskiem.

Stan barometru zredukowany do poziomu morza, był dziś o godzinie 12 w południe 763 mm.

Prognoza na dobę 8 lipca 1892 roku (od północy do północy): Wiatr będzie co do kierunku zachodni, co do siły mierny (2—3), średnia temperatura doby pozostanie około +17°C., stan nieba będzie zmienny, a względna wilgotność powietrza około 80 proc.; opad, deszcz nieznaczny chwilami.

— **Kłeski elementarne.** Skutkiem gradobicia i wylewu wód, uiecierpiała w dniu 2 b. m. gmina Dąbie, w powiecie pilzneńskim. Dnia 30 z. m. orkan z gradem zniszczył ziemniokowy w kilkunastu gminach powiatu trembowelskiego, wzdłuż Seretu położonych.

— **Plorun**, podczas burzy w dniu 24 z. m. zabił izraelitę Joela Hausmanna z Dusznowa, w powiecie przemysłańskim.

— **Rabunek.** Dnia 3 b. m. o godz. 10 zrana, na drodze między Jezianą a Tarnopolem, czterech ludzi napadło jadącego nauczyciela dzieci żydowskich, Emanuela Gabe z Tłustego. Ściągnawszy go z wozu, rabusie zabrali mu 210 zł. gotówki, srebrny zegarek, ubranie i buty. Jednego z podejrzanych o ten rabunek sprawców, aresztowała żandarmerya.

— **Z Zakopanego** donoszą nam: Uzdrawisko nasze szybko się zapełnia przybywającymi z różnych stron gośćmi. Bawią tu już od dłuższego czasu między innymi: pp. dr. Piotr Chmielowski, profesorowa Pawińska, rodzina profesora Baranowskiego, p. Temlerowa, pp. Śniadeccy, Jełowiccy, Walery Eljasz, dr. A. Rehman, dr. Łaszczyński i wielu innych. Na lato zapowiedzieli między innymi przybycie: państwo ordynatowie Czarkowscy ze Lwowa, JE. Minister Zaleski z rodziną, JE. dr. Franciszek Smolka, naczelny redaktor *Fremdenblattu*, dr. Marcełi Frydman i wielu innych. Powstał tu projekt założenia nowego obszernego parku na lewym brzegu potoku na Krupówkach, gdyż obecna promenada w lesie między Krupówkami a ulicą Chałubińskiego, mało odpowiada celowi. Klub czeskich turystów w Pradze, zapowiedział swoje przybycie na sierpień r. b. Turyści w liczbie 30—50 zwiedzić mają po drodze Kraków, kopalnie soli w Wieliczce, następnie Zakopane i Tatry. Klub wyraził przedewszystkiem życzenie zwiedzenia doliny Kościelskiej, Morskiego Oka i Szmeksu. Turyści udadzą się następnie w dalszą podróż na Węgry.

Jak wiecie z poprzednich doniesień, bawił tu generalny dyrektor niemieckich poczty i telegrafów, sekretarz stanu dr. Stephan, w towarzystwie wyższych urzędników z Berlina, Wiednia i Lwowa. W ciągu dwudniowego pobytu, zwiedził Zakopane, Jaszczurówkę i dolinę Kościelską. Tatry tak go osłnily, że nie miał dosyć słów na wyrażenie zachwytu i oświadczył, że chociaż dużo w swem życiu podróżował i różne zwiedził kraje, jednak tak piękne okolice rzadko zdarzyło mu się spotkać. Na odjeździe napisał dr. Stephan ładny wiersz, poświęcony Zakopanemu. Wiersz ten opiewa:

Zakopane.

*Gleich Himmelspfeilern ragen die Karpathen,
Ihr Firnenstrom rauscht durch Granitgeröll,
Den volksbewegten Fluren der Sarmaten,
Zu spenden Fruchtbarkeit und Lebensquell.
Die Sonne strahlt vom hohen Fels-Altare,
Des Lichtes Symphonienrausch beginnt:
Die Himmelskönigin grüsst Zakopane
Der hohen Tatra waldgebetet Kind!
Zum Abschied
25. 6. 1892. von Stephan.*

Oto tłumaczenie:
Sterczą Karpaty jak niebios kolumny,
Lodowy potok łamie skał granity,
I w kraj Sarmatów czarowny a tłumny,
Zsyła urodząj bujny i obfity.
Z ołtarzy skalnych lśni słońce rumiane,
Harmonią światła spiące szczyty bieli:
Oto król niebios wita Zakopane,
Tę Tatr dziecinę, na lasów pościeli.

Dr. Stephan zakupił na pamiątkę fotografie widoków tatrzańskich i przyrzekł przybyć tu raz jeszcze, w celu szczegółowego zwiedzenia Tatr.

— **Amazonki króla Dahomeju** popisują się teraz w Krakowie, w Parku Krakowskim, w obec publiczności, która tłumnie odwiedza ich produkeye. Warto podać kilka dat o tych amazonkach, które zapewne i do Lwowa niebawem przybędą. Otóż w Dahomeju, nad zatoką Gwinejską, panuje król Behanzin, oddany rządowi angielskiemu. Oprócz zwykłej armii, posiada król pięciotysięczny zastęp gwardyi narodowej, złożonej z kobiet. Rekrutują się one na podstawie obowiązkowej dwuletniej służby wojskowej, która w tym dziwnym narodzie odnosi się do dziewięciu dwudziestoletnich. Przez czas służby odbywają ćwiczenia z bronią sieczną i palną, biorą udział w bitwach, słowem spełniają obowiązki żołnierskie. Dowódcami ich są też kobiety. Tylko chorążymi i dobozami są mężczyźni. Mundur amazonek składa się z kawałka tkaniny, noszonego jak krótka spodnica, z pancerza skózanego, okrywającego piersi i gęsto naszywanego muszelkami, które w Dahomeju mają znaczenie monety obiegowej, oraz z czapeczki białej. Na sztycharze widać trupe głowy. Podziw wzbudzają misternie fryzowane ich kę-

dzierzawe włosy. W kolorze ich skóry czarniawo-brunatnej, zachodzą różnice odcieni w różnych pokoleniach. W Krakowie produkuje się oddział z 25 dziewcząt i 3 mężczyzn złożony. Oddział ten został niejako od króla pożyczony przedsięwzięci, który zobowiązał się odstawić go w całości napowrót. Po odsłużeniu dwóch lat, dziewczęta są zupełnie wolne i wychodzą dopiero wtedy za mąż. Dziewczęta młode są typami dorodnymi, a nie brak między nimi kilku, w pojęciu dachowskim, prawdziwie pięknych.

Morderstwo rytualne. W kłewieńskim procesie przeciw żydowi Buschhoffowi, o zamordowanie chłopaka chrześcijanina w celach rytualnych, zeznało kilku świadków, że widzieli, jak oskarżony w dniu św. Piotra i Pawła owego chłopaka ścigał był do swojego domu.

W Paryżu zmarł skutkiem suchot płucnych, Edmund Bazire, redaktor *Intrasigant'a*, organu Rochefort'a. Liczył on lat 48 i znany był z wielu prac w zakresie krytyki artystycznej.

Pożar miasta. Według depeszy z San Francisco, miasto San Jose, w Kalifornii, padło ofiarą strasznego pożaru. Teatr, hotel i trzydzieści domów spłonęło, zagrzebując pod gruzami wielu zabitych i rannych.

Nieustająca wystawa zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych, przy placu św. Ducha 1. 10, I piętro, otwarta jest oddziennie od godziny 10 rano do 4 po południu. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dni powszednie 30 ct. Dla członków wstęp wolny.

Notatki literacko-artystyczne.

Repertuar teatralny. W teatrze letnim dziś, we czwartek, po raz drugi „Człowiek o stu głowach“, krotechwiła w 3 aktach Henryka Moulin i Edmunda Delavigne. Jutro, w piątek, przedstawienia nie będzie. W sobotę „Dom otwarty“, komedia w 3 aktach Michała Bałuckiego.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Ze świata finansowego.

Wiedeń, 6 lipca.

Ostatni wykaz niemieckiego Reichsbanku oddziałął przynębiająco na giełdę berlińską. Obieg papierowych pieniędzy wzrósł o 122-9 milionów i doszedł do cyfry 1088 milionów, tak, że przewyższa stan brzęczącej monety (979 milionów), o 109 milionów. Wykaz ten jest dla wszystkich niespodzianką, gdyż wiadawno wprost przeciwny był stosunek. Zapas złota przewyższał znacznie ilość odnośnych papierowych pieniędzy. Giełda przyjęła tę wiadomość ogólną *baissę* kursów, która się udzieliła i tutejszemu targowi. Spekulanci na zwykłe cofają się, lub przechodzą jawnie do przeciwnego obozu. Stało się to z jednym z największych naszych *haussierów*, który zagarnął wszystkie zyski na zwykłych operacjach, obecnie gra z niemałym powodzeniem na *baissę*. Wczoraj kontrminował Staatsbahn, które wskutek jego sprzedaży utraciły po 1 zł. 80 ct. na sztuce (299-70). — W ogóle *baissa* panuje na całej linii, a jak zwykle, tak i tym razem Berlin dał pierwszy do tego sygnał. Rossyjskie walory znowu tam spadły, a nawet Paryż notował słabsze kursa. Nieprzychylna tendencja lokalnego targu berlińskiego, wpłynęła i na nasze papiery przemysłowe, z których przedewszystkiem spadły (o 4 zł. do 4-25), akcje austr. fabryki broni, w skutek pogłoski, jakoby o włoską dostawę karabinów starał się także berliński zakład Löwe.

Waluty i dewizy trzymają się dość silnie.

Targ zbożowy.

Lwów, 7 lipca: pszenica 8-75 do 9-25, żyto 8- do 8-25, jęczmień 6- do 7- , owies 6-75 do 7-30, rzepak nowy 9-60 do 10-20, groch 6-50 do 8-50, wyka 4-50 do 5- , nas. lniane — do —, bób — do —, bobik 6-50 do 7- , hreczka 9-50 do 10-25, konieczyna czerwona 40- do 55- , biała — do —, szwedzka — do —, kminek 19- do 20- , aniz 27- do 30- , kukurudza 5-75 do 6-10, chmiel nowy za 60 kilg. 55- do 60- , spirytus 15-25 do 15-50. Nowy spirytus na zimowa miesiąc 13- do 13-50. Usposobienie słabe.

Sprawozdanie tygodniowe Izby handlowej i przemysłowej o cenach zboża i produktów we Lwowie, od 25 czerwca do 2 lipca b. r. bez opłaty akcyzowej. Pszenica 9-05 do 9-45, żyto 8-15 do 8-40, jęczmień browarny 7-25 do

7-50, pastewny 6-60 do 7-05, owies 6-70 do 7-10, hreczka 9-50 do 10-50, kukurudza zeszłoroczna 6- do 6-25, nowa 5-75 do 6-10, groch do gotowania 8-50 do 9-25, pastewny 6-50 do 8-75, fasola — do —, bobik 6-50 do 7- , wyka 4-50 do 5-50, konieczyna 40- do 50- , konieczyna szwedzka — do —, aniz rossyjski 27- do 28- , aniz płaski 29- do 30- , kminek 20- do 21- , rzepak zimowy 10- do 10-50, rzepak letni nowy 9-50 do 9-75, stary — do —, lnianka 8-25 do 8-50, nasienie lniane 10-75 do 11-25, chmiel nowy 80- do 107- , nafta zwykła — do —, salsonowa — do —, wszystko za 100 kilogr., spirytus 10.000 litr-procentowy, kontyngentowany, z podatkiem konsumcyjnym 51-35 do 51-60.

OSTATNIA POCZTA

Z powodu Najwyższej sankcji ustawy o inspektorach szkolnych okręgowych, uchwalili Wydział krajowy wystosować pismo do P. Ministra wyznań i oświaty, dr. Gautscha, z podziękowaniem za okazywaną zawsze i przy każdej sposobności życzliwość w sprawach oświaty w kraju.

Wiener Zeitung donosi: Najj. Pan Najwyższem postanowieniem z dnia 25-go czerwca, raczył udzielić sankcji uchwalonej przez Sejm galicyjski projektowi ustawy o poborze myta kopytkowego w gminie miejskiej Jarosław.

Najdostojniejsza Cesarzewska-Wdowa Stefania wyjedzie wkrótce na dłuższy pobyt do Szent-Antal.

Komisyja finansowa węgierskiej Izby deputowanych przyjęła do wiadomości przedłożone przez referenta Hegedusa sprawozdanie o projektach walutowych.

Z Tryestu telegrafują: Urzędownie stwierdzono, iż pewien wieśniak zachorował przedwczoraj na ulicy na *cholera nostras*. Był to jednak zwykły wypadek *cholera nostras*, a zdrowie chorego znacznie się polepszyło.

Berliński *Militärwochenblatt* ogłasza, że generał broni Blumenthal przeniesiony został jako inspektor generalny z czwartej do trzeciej inspekcji armii, a księcia bawarskiego Leopolda powołano na inspektora generalnego czwartej inspekcji armii.

Sprawa urządzenia wystawy powszechnej w roku 1900, przechodzi zwolna na pole polityczne. Myśl tę powzięto pierwotnie w Niemczech, i nietylko utworzona została w Berlinie komisya dla rozważenia i przygotowania wystawy, ale nawet rząd niemiecki oficjalnie zawiadomił wszystkie państwa o zamiarze urządzenia tego dzieła. Tymczasem Francuzi, wbrew przyjętemu dotychczas zwyczajom dyplomatycznym, na pierwszą wiadomość o projekcie niemieckim postanowili wystawę powszechną w tym samym roku u siebie urządzać, podając doświadczenia, że Francya nabyła historyczne prawo do urządzenia wystaw powszechnych co 11 lat. Ponieważ rada ministrów w Paryżu już urzędownie obradowała nad sprawą wystawy w 1900 roku, nie może zatem ulegać wątpliwości, że myśl ta na seryo jest rozpatrywana. Jest to więc zupełna międzynarodowa rywalizacyja, zaostrzona jeszcze politycznymi względami.

W kołach niemieckich utrzymują na pewno, że kanclerz Caprivi postanowił udać się do rządów Rzeszy, aby mu oficjalnie oświadczyły, jak się zapatrują na urządzenie wystawy powszechnej w Berlinie. Zdaje się rzeczą pewną, że rządy owe poprą tę myśl, jeżeli znaczny zastęp najznakomitszych przemysłowców niemieckich za nią się oświadczy.

Wedle dzienników berlińskich, ambasador niemiecki w Paryżu już wtedy, gdy myśl urządzenia wystawy powszechnej w Paryżu dopiero zakiełkowała, zawiadomił ministra Ribota, że Niemcy pragną przed r. 1900 urządzić wystawę powszechną w Berlinie, i że kanclerz Caprivi liczy na szybkie porozumienie się w tej sprawie z rządem francuskim. Ribot odpowiedział, że jeszcze nie wie o niczem, co by ze strony francuskiej mogło pokrzyżować projekt niemiecki, a że zresztą jeszcze wazownie przygotowują wystawę tak odległą. Ale w kilka dni potem zawiadomił Ribot ambasadora Niemiec, że przygotowania do paryskiej wystawy powszechnej już się na seryo poczęły, i że rząd postanowił zaprosić państwa zagraniczne do jej obślania.

Z Dorpatu donoszą, że kurator okręgu naukowego dorpackiego wydał rozporządzenie, mocą którego wszystkie osoby, utrzymujące w rzezonym okręgu prywatne szkoły tak żeńskie, jak męskie, mają się wyczyć języka rossyjskiego. Jako ostateczny termin ku temu wyznaczył czas, kiedy we wszystkich klasach tych szkół język rossyjski wprowadzony będzie jako wykładowy, co już w niespełna dwa lata nastąpi. Po upływie tego terminu, jeśli przełożeni rzezonych szkół nie wykażą się z zupełnej znajomości języka rossyjskiego, to szkoły ich będą albo zamknięte, albo też powierzone takim osobom, które dokładnie znają język rossyjski.

Nadto, również z rozporządzenia kuratora tegoż okręgu naukowego, otwarto kilkanaście szkół w okręgu dorpackim, w których właśnie teraz uczą się nauczyciele luterskich szkół ludowych języka rossyjskiego. Jak wieść niesie, nauka im ciężko idzie i zapewne wskutek tego wszyscy będą usunięci, a na ich miejsce mianowani zostaną nauczyciele Rosyjanie.

Prawit. Wiestnik podaje rozkaz, na mocy którego z dniem 13-ym lipca r. b. metryki wszystkich wyznań protestanckich mają być prowadzone w języku rossyjskim.

Rossyjskie ministerstwo spraw wewnętrznych, rozesłało do gubernatorów okolicznych zapytaniem, jakie środki mogą być podjęte dla ściągnięcia od włościan długu, pochodzącego z pożyczek, które udzielone zostały w tym roku na wyżywienie.

Nowy prezes gabinetu włoskiego, Giolitti, czyni energiczne przygotowania do nowych wyborów. W tych dniach zmienił znowu 31 prefektów, a że poprzednio zamianował nowych 15, cyfra więc zmian administracyjnych wzrosła do 46, na 69 prefektur włoskich. Już to samo dowodzi, że rząd nie zamierza obojętnie przypatrywać się wyborom i że dołoży wszelkich starań, by wypadły na jego korzyść.

Nowy ambasador włoski przy rzeczypospolitej francuskiej p. Ressenan, miał przybyć wczoraj do Paryża i wręczyć prezydentowi swoje listy uwierzytelniające. Prasa francuska wita nowego ambasadora przychylnie, wyrażając nadzieję, że powiedzie mu się nawiązać lepsze, niż dotychczasowe stosunki między republiką a Włochami.

Anarchista Francis ogłasza w *Eclair* oświadczenie, że ze sprawą wybuchu w restauracji Verygo nie wspólnego nie ma i powołuje licznych świadków dla stwierdzenia swego *alibi*.

W toku toczącego się właśnie w Cleve procesu przeciw kilku izraelitom, oskarżonym o rytualne morderstwo, oświadczył zaważany jako rzeczoznawca, profesor języków semickich przy strasburskim Uniwersytecie, Nöldecke, że ani talmud, ani żadna inna żydowska księga ustaw, nie zawiera ustępu, któryby się mógł odnosić do morderstw rytualnych. Zupełnie bezpodstawnie są ciągle powtarzane twierdzenia, jakoby żydzi potrzebowali krwi chrześcijańskiej; religia żydowska wzbrania nawet surowo używania krwi zwierzęcej.

Gubernator Libanu, Wassa hasza, którego wymieniano ostatnimi czasy jako domniemanego następcę Rustema baszy na posadzie ambasadora tureckiego w Londynie, zmarł na udar sercowy.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Monachium, 7 lipca. Najj. Pan wczoraj o godzinie 8 min. 35 wieczór odjechał z Tegernsee do Ischl.

Ischl, 7 lipca. Najj. Pan przybył tu dziś zrana.

Wiedeń, 7 lipca. Prezes gabinetu, hr. Taaffe, wyjechał dziś do Ellischau.

Wiedeń, 7 lipca. Trybunał państwowy uznał się niekompetentnym do rozstrzygnięcia zażalenia dep. Spincika.

Wiedeń, 7 lipca. W Izbie deputowanych podczas obrad nad wnioskiem Stürgkha i Heilsberga, dotyczącym uwzględnienia żądań Uniwersytetów, omawiał dep. Zucker stan budowy czeskiego Uniwersytetu w Pradze. Dep. Luzzato uzalał się na brak włoskiego Uniwersytetu w Austrii. Dep. Seichert pragnie reaktywowania olomunieckiego Uniwersytetu. Dep. Massaryk wyraził życzenie, aby założono drugi czeski Uniwersytet i aby znaczna część żądanego 8-milionowego kredytu, dostała się czeskim szkołom wyższym.

P. Minister oświaty zgadza się na projekt ustawy, z pewnemi jednakże zastrzeżeniami; nie może już teraz przedłożyć zupełnego programu, który jednak będzie roztrząsany w najbliższej jesieni przy wniesieniu

projektu pierwszej kredytowej operacyi. P. Minister przypomina, że ze środków, których dostarczy projekt ustawy, ma być także utworzony wydział lekarski w Uniwersytecie lwowskim. Także inne Uniwersytety mają rozmaite potrzeby, wobec czego nie jest w stanie przyrzekać, aby lwia część kredytów mogła się dostać jednemu tylko Uniwersytetowi. Wszystkie Uniwersytety muszą być jednakowo i sprawiedliwie obdzielone. P. Minister zaleca przyjęcie ustawy. (*Zywe oklaski*).

Zadany kredyt został uchwalony we wszystkich czytaniach.

Następnie uchwalono projekta ustaw o podwyższeniu gwarancyi państwowej dla kolei Eisenz-Vordernberg; oraz budowie nowej kolei w Bosnii.

Z kolei deputowany Beer referował o udzieleniu miastu Brodom bezprocentowej pożyczki w kwocie 350 000 zł. Deputowany Fürnkranz przemawiał przeciw udzieleniu, natomiast dep. Byk bronił przedłożenia, które też zostało uchwalone. Izba przyjęła dalej bez zmiany przedłożenie rządowe, w sprawie nabycia przez skarb państwowy dóbr Nadwórna w Galicyi.

Nastąpiła dyskusya o ustawie ochronnej przeciw zarazie bydła. Po przemówieniu deputowanego Struszkiewicza, za ustawą, odroczone rozprawę do dziś. Deputowany Schlesinger i towarzysze interpelowali Rząd w kwestyi używania więźniów do robót przemysłowych; zaś dep. Seichert i towarzysze, w sprawie zaprowadzenia spoczynku niedzielnego w urzędach państwowych i ustanowienia normalnych ferjów służbowych dla urzędników.

Wiedeń, 7 lipca. Wczoraj odbyło się zgromadzenie stronnictwa socjalnej demokracji. W zgromadzeniu pozwolono wziąć udział także chrześcijańsko-socjalnemu stronnictwu robotników. Podczas przemówień antysemitów Gessmana i Luëgera powstało wielkie zamieszanie a później bójka, tak, że władza musiała rozwiązać zgromadzenie. Bójka przeniosła się następnie na ulicę. Policya przywróciła porządek.

Wiedeń, 7 lipca. W obec doniesienia jednego z dzienników berlińskich, jakoby po odwołaniu ambasadora niemieckiego w Stambule, Radowitza, nastąpić miało w październiku także odwołanie tamtejszego ambasadora Austro-Węgier, bar. Calice, stwierdza *Fremdenblatt*, iż o zamierzonej rzekomo zmianie przedstawiciela Monarchii w Konstantynopolu nie zgola w wiedeńskich kołach decydujących nie wiadomo.

Budapeszt, 7go lipca. Komitet wystawowy Towarzystwa przemysłu krajowego przyjął wniosek hr. Zichy'ego, wyrażający życzenie, aby wystawa narodowa węgierska odbyła się najpóźniej w r. 1898.

Berlin, 7 lipca. Mieszana deputacya magistratu i rady miejskiej, uchwaliła przyzwolić na urządzenie wystawy powszechnej w Berlinie kredyt 10-milionowy, pod warunkiem, że wystawa odbędzie się do roku 1898.

Berlin, 7 lipca. (*Tel. pryw.*) Wszystkie pisma tutejsze, nie wyłączając *National Zeitung*, potępiają bardzo stanowczo gwałtowną odpowiedź *Hamburger Nachrichten* na artykuł *Norddeutsche Allgemeine Ztg* i podnoszą, że zrzucanie winy za te artykuły na redaktora *Norddeutsche Allg. Ztg* jest niezręcznym polemicznym manewrem.

Belgrad, 7 lipca. Król Aleksander uda się 9 b. m. na Wiedeń do Ems, gdzie odbędzie czterotygodniową kuracyę. Towarzyszyć mu będzie jeden z ministrów, oraz dwóch adjutantów.

Londyn, 7 lipca. Dotychczas wybrano 123 deputowanych konserwatywnych, 19 unionistów, 97 gladstonistów, 4 antiparnellitów. Konserwatywni zyskali nowych mandatów 10, unioniści 4, gladstoniści 29. Wśród wybranych znajdują się: sekretarz stanu Matthews, kanclerz skarbu Balfour i generalny dyrektor poczt Fergusson.

Telegrafowany kurs wiedeński

Wiedeń, 7go lipca 1892 r., godz. 1 minut 45. Akcje kredytowe 315-87, Alp. Tow. górnicze 66-50, Węgierskie akcje kredytowe 360- , Akcje anglo-austriackie 153- , Akcje banku Union 244-25, Akcje kolei Karola Ludwika 214-50, Akcje kolei Północnej 282- , Akcje kolei Południowej 99-50, Losy tureckie 41-60, Akcje kolei państwowej 303-87, Akcje kolei Lwowsko-Czerńowieckiej 243- , Akcje kolei węgierskiej Północno-wschodniej 197- , Wiedeńskie losy komunalne 157- , Akcje tytoniowe 179- , Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 104-75, Akcje kolei Elbetal 236-75, Akcje banku dla krajów koronnych 220-50, 4-proc. węgierska renta złota 110-25, Akcje banku związkowego 114- , Rubel papierowy 1-18-50, Węgierska renta papierowa 100-45. Usposobienie utrwalone.

Odpowiedzialny redaktor: Adam Kreschowiecki

Nadesłane.

M. JONASZ
dom bankowy i kantor wymiary
we Lwowie, ul. Jagiellońska 3
kupuje i sprzedaje wszystkie efekta i
monety po najdokładniejszym kursie
dziennym.

Zlecenia z prowincji wykonywa niezwłocznie
bez doliczenia prowizji i poleca się szczególnie
światłym urzędom depozytarym na prowincji do
tak najrzetelniejszego przeprowadzania wszelkich
transakcyj w zakresie bankowy i w ekskursji weho-
dzących.

Główna reprezentacja dla Galicyi największego
i najbogatszego w świecie Towarzystwa ubezpieczeń
na życie „The Mutual“ Rok założenia 1842.

Dziw nad dziwami!

Istnie cudownym sposobem z zimnej dłoni
śmierci której byłem już tak bliskim, wybawiony,
nie mogę się wstrzymać aby cudu tego całego świata
nie oznajmić. Oto cierpiełem na ciężką przepuklinę
i mimo pomocy lekarzy, którzy wszelkich starań do-
kładali, żadnych skutków w rezultacie nie osiągnię-
to, zadczyowano w końcu, że o życiu moim jedynie
tylko operacja rozstrzygnąć może. Dla podjęcia więc
teższej operacji przyjechałem z Belza do Lwowa w
towarzystwie lekarza i zamieszkałem w hotelu
„Grünberga“. W piątek dnia 6 maja 1892, na dniu
przed zebrać się mającej operacji przybyło kon-
sultum lekarzy, w tej samej chwili zeskłał mi Bóg
Swe najtęskawsze ocalenie w osobie Pana Mojżesza
Freilicha specjalisty bandażysty (mieszkającego
we Lwowie ul. Rzeźnika 1. 17) któremu całe mo-
je życie zawdzięczam. On to jako znawca w swym fa-

chu przez swoją zręczność potrafił mi zupełnie bez
operacji i bez lekarstw od cierpienia uwolnić tak, że
leka ze temu wydziwił się nie mogli, a ja w krótko
zupełnie uleczony zdrów do domu powróciłem. Przyjm
że więc Pan za to Panie Freilich najgorętsze po-
dziękowanie i zapewnienie, że przez całe życie mo-
je będę Panu wdzięczny jako specjalistę wszystkim
cierpiącym na przepuklinę polecam.
Simche Mehlmann z Belza,
przez
(Biuro „Impressa“ we Lwowie).
Jako świadkowie: Szulim Spinner, Chaim Izak
Grünberg właściciel hotelu we Lwowie. 830

Zakład wodolecznicy „Mariówka“
Omnibus kursujący między Mariówką a Lwowem
(plac Halicki) odchodzi codziennie z Mariówki w
godzinach: 8 rano, 2 po południu, 4 1/4 po południu
i o 8 wieczór — odchodzi zaś ze Lwowa (plac Ha-
licki) w godzinach: 11 1/4 przed południem, 3 1/4 po
południu, 5 1/4 po południu, 9 wieczór. 825

Przyjechali do Lwowa
dnia 7 lipca 1892.
Hotel Zorza.
Pp. W. hr. Grocholska z Podola ross., B. hr.
Stecki z Nadyca, A. hr. Starzeński z Dąbrowski, M.
Vukobrankovitch de Vuko et Branko, L. Pregnošce
J. Rasim z Wiednia, A. Ullmann z Pesztu.
Hotel Imperial.
Pp. E. Torosiewicz z Brodek, K. Polański z Rudnik,
T. Wojakiewicz z Poloniec, K. Katzi z Cieszanowa,
M. Konody z Wiednia, J. Łuczynski z Petrykowa,
K. hr. Komierowski z Rożniatowa, L. Markowski z
Oborniaków, E. Grabowiecki z Trembowli, M. Pi-
ruszka z Czernowiec, T. Zucki Małna p. Strzeliska.

RUCH POCIĄGÓW KOLEJOWYCH.

ważny od dnia 1. Maja 1892 r. według zegaru lwowskiego.

Table with columns: Do Lwowa przychodzą, Ze Lwowa odchodzą, Pociąg, Pociąg, Pociąg, Pociąg, Pociąg, Pociąg. Lists train routes and schedules.

Hotel Centralny.
Pp. W. Kubiczek z Wiednia, J. Saphir z Tarno-
pola A. Walter z Tłumacza, I. Neumünz Mosowicz
z Wiednia, A. Linker z Czerniowiec.
Wystawy i Muzea.
Muzeum im. Dzieduszyckich przy ulicy Teatralnej
L. 18, otwarte dla publiczności w święto i
niedziele od godziny 10-11 przed południem,
we środy i soboty od g. 11-3. Wstęp wolny

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Table with columns: 1. Akcje za sztukę, 2. List. zast. za 100 zł., 3. Listy dłużne za 100 zł., 4. Oblig. za 100 zł., 5. Losy, 6. Monety. Lists various financial instruments and their values.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Table with columns: 1. Dług państwa, 2. Obligacje ind. 5 pr. (za zł. m. k.), 3. Akcje, 4. Listy zastawne losowane, 5. Obligacje z prawem pierwszeństwa, 6. Losy. Lists exchange rates and bond prices.

Table with columns: Tow. kol. żel. państw., Ogólny-rolniczo kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny, 5. Obligacje z prawem pierwszeństwa, 6. Losy. Lists various financial instruments and their values.

Table with columns: Losy miasta Krakowa, Fundacja szpitala Arcyksi. Rudolfa, 7. Weksle (za 3 miesiące), Kurs złota. Lists various financial instruments and their values.

DZIENNIK URZĘDOWY.

Konkurs.

l. 51022 (3993 1-3)
C. k. Namiestnictwo ogłasza niniej-
szem konkurs:
1) na obsadzić się mającą przy c. k.
państwowej szkole przemysłowej we Lwowie
z początkiem roku szkolnego 1892/93 posadę
rzeczywistego nauczyciela zawodów budo-
wanych (inżyniera budownictwa), tudzież
2) na opróżnioną i z początkiem roku
szkolnego 1892/93 obsadzić się mającą po-
sadę suplenta rysunków odręcznych.
Do posady nauczycielskiej pod 1) przy-
wiązana jest etatowa płaca w rocznej kwocie
tysiąca dwustu (1200) zfr., tudzież dodatek
aktywny IX klasy rang w kwocie rocznej
trzystu (300) zfr., do posady zaś suplenta
roczna remuneracja w kwocie siedmiuset
dwudziestu (720) zfr. w. a.
Kandydaci ubiegający się o jedną z
tych posad winni wnieść podania zaopatrzo-
ne w potrzebne dokumenta kwalifikacyjne
na ręce Dyrekcji c. k. państwowej szkoły
przemysłowej we Lwowie bezpośrednio, lub
jeśli pozostają w służbie publicznej, za po-
średnictwem swej władzy przełożonej najda-
lej do 20 lipca 1892.
Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 7 lipca 1892.

Licytacje.

l. 3105 (3972 1-3)
W tut. Sądzie odbędzie się o godzinie
10 rano, dnia 13 lipca 1892 za lub wyżej

cenę szacunkowej, zaś dnia 12 sierpnia 1892
nawet poniżej takowej, licytacja realności
wyk. hip. l. 95 gminy kat. Łahodów objęta,
lwana Huć własnej, na rzecz Towarzystwa
zaliczkowego w Glinianach pto 200 zfr. zpn.
Cena wywołania 340 zfr.
Wadyum 34 zfr.
Resztę warunków, akt oszacowania i
wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tutej-
szo sądowej registraturze.
Kuratorem dla wierzycieli hip. ustano-
wiono pana Szymona Czestyskiego.
C. k. Sąd powiatowy.
Gliniany, dnia 29 kwietnia 1892.
L. 15967 (3937 1-3)
C. k. Sąd powiatowy w Bochni zawi-
adamia, iż celem zaspokojenia sumy 500 zł.
zpn. odbędzie się na rzecz Anny Zimmer-
mann w tymże sądzie sprzedaż posiadłości
lwh. 158 gm. kat. Ostrów Borek objętej dłuż-
ników Jędrzeja i Katarzyny Gałków własnej
w dwóch terminach, mianowicie dnia 4
sierpnia i 15 września 1892 każdym razem
o godzinie 10 przed południem.
Wyciąg hipoteczny i warunki licyta-
cyjne przejrzeć można w Sądzie.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli
adw. dr. Ferdynand Maiss w Bochni.
Wadyum 135 zł. wa.
Bochnia, 7 marca 1892.
L. 2179 (3976 1-3)
W sprawie egzekucyjnej Galicyjskiego
Zakładu kredytowego ziemskiego w likwida-
cji przeciw Pawłowi Ostachowiczowi i inel.
Karolowi, Helenie, Bronisławie i Włodzi
mierzowi Ostachowiczowi o 1000 zfr. odbę-

dzie się w tutejszym sądzie o godzinie 10
rano dnia 14 lipca 1892 tylko za lub wyżej
cenę szacunkowej, zaś dnia 17 sierpnia 1892
także poniżej takowej przynusowa licytacja
realności pod ck. 201 w Podhajcach położo-
nej wyk. hip. 1479 i 1480 ks. gr. gminy
katastralnej Podhajce objęta.
Cena szacunkowa oraz wywołania 2200
zfr. i 800 zfr.
Wadyum 220 zfr. i 80 zfr.
Wyciąg hipoteczny, akt oszacowania i
protokół opisania przynależności przejrzeć
można w tut. sądowej registraturze.
Dla niewiadomych wierzycieli hipote-
cznych ustanowiony kurator w osobie pana
adwokata dra Rotha.
C. k. Sąd powiatowy
Podhajce, 22 marca 1892.
L. 12634 (3176 1-3)
C. k. Sąd powiatowy w Przemyslanach
zawadamia, że celem wydobycia kwoty 56
zł. na rzecz Salamona Katza przeprowadzoną
będzie egzekucyjna publiczna licytacja rea-
lności wyk. hip. l. 140 ks. gr. gminy Bił-
ka objętej dłużnika Konstatego Sydona 2 im.
Mokrzyckiego własnej tudzież realności Iwa-
na Skorskiego wyk. hip. l. 175 tej samej
księgi grunt. objętej na dniu 8 sierpnia 1892
i na dniu 12 września 1892 każdym razem
o godzinie 10 przed południem z tem, że
realności te przy pierwszym terminie tylko
powyżej lub za cenę szacunkową na drugim
terminie zaś i poniżej ceny szacunkowej
sprzedane zostaną.
Cena wywołania realności wyk. hip. l.
140 objętej wynosi 1641 zł. aw., a realności
wyk. hip. l. 175 objętej 1530 zł. aw.

Wadyum jest 10 prc. ceny szacunkowej
jako ceny wywołania ustanowione.
Reszta warunków licytacyjnych i akt
oszacowania mogą być w tus. registraturze
przejrzane.
Dla niewiadomych wierzycieli ustana-
wia się kuratora p. Aleksandra Zaleskiego.
Przemysłany, 15 grudnia 1891.
l. 6984 (3869 1-3)
C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi podaje
niniejszem do wiadomości, że na prośbę Bli-
my Friedmann dozwolona została w celu ściąg-
nięcia kwoty 154 zł. wa. zpn. egzekucyjna
sprzedaż realności dłużników Todrusa Kugel-
masy Judy i Leiby Schönfelda w Kołomyi
położonej, wykazem hip. l. 377 III dz. ob-
jętej, w dwóch na dzień 9 sierpnia i 13
września 1892 każdym razem na godzinie 10
przed południem w biurze 5 wyznaczonych
terminach, że pomieniona realność na pier-
wszym terminie tylko za lub wyżej ceny sza-
cunkowej w kwocie 589 zł. 10 ct. wa., któ-
ra służyć będzie oraz za cenę wywołania, na
drugim terminie zaś także poniżej takowej
zostanie sprzedaną; że każdy chęć kupienia
mający obowiązany będzie kwotę 58 zł. 91
ct. wa. do rąk komisji licytacyjnej złożyć;
że dla wszystkich tych, którymi uchwała
licytacyjna doręczona być nie mogła, lub
którzyby na rzeczoną realność później prawa
rzeczono nabyli, kurator w osobie adwokata
dr. Dębickiego został ustanowiony; wresz-
cie, że akt oszacowania w mowie będącej
realności, tudzież bliższe warunki licytacyj-
ne w tusąd. registraturze mogą być przejr-
zane.
Kałomyja, 11 czerwca 1892.

L. 3474 (3917 1-3)
 W sprawie egzekucyjnej powiat. kasy oszczędności w Wieliczce przeciw Honoracie Chachlowskiemu o 150 zł. odbędzie się w tut. sądzie licytacja w dwóch terminach, to jest dnia 8 sierpnia i 5 września 1892, zawsze o godzinie 10 przed południem przymusowa sprzedaż realności pod lwh. 80 i wydzielonych z tej realności ciał lwh. 225 i 226 w Piaskach wielkich położonych.
 Cena szacunkowa wynosi 313 zł. 13 ct. Wadyum 32 zł.
 Warunki licytacyjne można przejrzeć w sądzie.
 Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adw. Dr. Peiper.
 C. k. Sąd powiatowy.
 Podgórze, dnia 5 maja 1892.

L. 4232 (3916 1-3)
 Dnia 9 sierpnia i 13 września 1892 o godz. 10 rano odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod lk. 222 b. w Brzesku wyk. hip. 370 ks. gr. gminy Brzesko objętej, oraz realności lwh. 153 ks. gr. gm Okocim objętej, nieobjętej masy spadkowej Stanisława Maderskiego oraz Agaty Maderskiej własnych, na rzecz Towarzystwa zaliczkowego w Brzesku, celem zaspokojenia sumy 300 zł. zpn.
 Cena wywołania 100 zł., a względnie 419 zł. 6 1/4 ct. wa.
 Wadyum 10 zł., a względnie 41 zł. 90 ct. wa.
 Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przegladnąc można w registraturze.
 Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest ustanowiony Antoni Kurlata, ck. notaryusz w Brzesku.
 C. k. Sąd powiatowy.
 Brzesko, 25 maja 1892.

L. 757 (3947 1-3)
 C. k. Sąd powiatowy w Trembowli podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia grzywuy propinacyjnej, przez Abę Scherzera ck. dyrekcji funduszu propinacyjnego dłużnej w kwocie 10 zł. wa. zpn., odbędzie się w tut. sądzie przymusowa sprzedaż realności w Ostrowczyku położonej, wyk. hip. l. 10 tejsze gminy objętej, Aby Scherzera własnej, dnia 21 lipca i 11 sierpnia 1892, każdym razem o godzinie 10 przed południem, z tem nadmienieniem, że na pierwszym terminie powyższa realność tylko wyżej ceny szacunkowej lub za takową, zaś na drugim terminie nawet niżej ceny szacunkowej sprzedana zostanie.
 Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w kwocie 220 zł.
 Wadyum 22 zł.
 Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tus. registraturze.
 C. k. Sąd powiatowy.
 Trembowla, 20 marca 1892.

L. 6059 (3943 1-3)
 Dnia 1 sierpnia i 12 września 1892 o godzinie 10 rano odbywać się będzie w tut. sądzie egzekucyjna sprzedaż realności Klemensa Bartoszką i Jana Bartoszką Nk. 49 w Maruszynie, objętej wyk. hip. l. 260, na 682 zł. oszacowanej, celem zaspokojenia wierzytelności Towarzystwa zaliczkowego w Nowymtargu w kwocie 70 zł. zpn.
 Cena wywołania 682 zł.
 Wadyum 68 zł. 20 ct.
 Kurator niewiadomych wierzycieli dr. Marcin Kozłowski, adwokat w Nowymtargu.
 Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.
 C. k. Sąd powiatowy.
 Nowy targ, dnia 30 maja 1892.

L. 3333 (3942 1-3)
 W dniach 2go i 29 sierpnia 1892, każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie się w celu przymusowego ściągnięcia na rzecz galic. Zakładu kredyt ziemsk. w likwidacji 11 rat po 12 zł. 50 ct. wa. przymusowa publiczna sprzedaż całej realności wykazem hip. 81 i połowy realności wykazem hip. 82 ks. grunt. gm. katast. Niżankowice objętych, Jana Czerwińskiego własnych, pod następującymi warunkami:
 Cena wywołania pierwszej realności wynosi 350 zł., a cena wywołania drugiej realności wynosi 150 zł.
 Wadyum wynosi 10 proc. ceny wywołania.
 Na pierwszym terminie zostaną te realności tylko wyżej ceny wywołania lub za takową, na drugim zaś terminie także niżej ceny wywołania sprzedane.
 Bliższe warunki, w miarę których licytacja się odbędzie, przejrzeć można w registraturze.
 Kuratorem niewiadomych zastawnych wierzycieli ustanowiono Adolfa Medweckiego z Niżankowice.
 C. k. Sąd powiatowy.
 Niżankowice, 16 maja 1892.

L. 2953 (3931 1-3)
 Celem zaspokojenia wierzytelności Leiba Monderera w kwocie 45 zł. zpn., prze-

prowodzi ck. sąd powiatowy w Tuchowie w zabudowaniu sądowym egzekucyjną licytację realności w Zabłędzu lwh. 54 objętej, dawniej sp. Piotra Piorkowskiego, a obecnie jako to Honoraty Grajewskiej w 2/8 częściach, Wojciecha Piorkowskiego w 2/8 częściach, Józefa Dobrzańskiego w 2/8 częściach i Jana Piorkowskiego w 1/8 części i Józefa Piorkowskiego w 1/8 części własnej, w dniach 3 sierpnia i 7 września 1892, każdym razem o godz. 10 rano.
 Cena wywołania wynosi kwotę 1000 zł. w. a.
 Wadyum 100 zł.
 Na pierwszym terminie sprzedaż nastąpi za lub wyżej ceny szacunkowej, na drugim i poniżej.
 Kuratorem dla wierzycieli późniejszych lub niewiadomych z miejsca pobytu ustanowiony został Piotr Piorkowski z Zabłędzu.
 Resztę warunków licytacyjnych, protokół oszacowania i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w registraturze sądowej.
 C. k. Sąd powiatowy.
 Tuchów, dnia 20 maja 1892.

L. 35059 (2926 2-3)
OBWIESZCZENIE.
 W celu zabezpieczenia dostawy szutru dla konserwacji gościńców państwowych w Zaleszczyckim okręgu budowniczym w latach 1893, 1894 i 1895 odbędzie się dnia 18 lipca 1892 w c. k. Starostwie w Zaleszczykach rozprawa ofertowa.
 Dostawa na rok 1893 wynosi:
 a) dla traktu Podolskiego 3865 m³ szutru w kwocie fiskalnej 13039 złr. 72 1/2 ct.
 b) dla traktu Pokuckiego 2934 m³ szutru w kwocie fiskalnej 7068 złr. „ „
 Razem 6799 metr. sześć. w kwocie fiskalnej 20107 złr. 72 1/2 ct.
 Bliższe warunki, dotyczące się tego przedsiębiorstwa, jako też wykaz kamieniołomów i przestrzeni, na które z pierwszych szuter dostarczonemu być ma, oraz wykaz ilości tegoż przejrzane być mogą w wymienionem c. k. Starostwie w godzinach urzędowych, gdzie także w oznaczonym terminie najpóźniej do godziny 12tej w południe, podane być mają oferty, zaopatrzone marką stemplową na 50 ct. i 5 proc. wadyum z wymienieniem cen zaofiarowanych nietylko cyframi, ale także i literami za meter sześcienny z poszczególnych łomów.
 Zastrzega się najwyraźniej, że dostawa w ten sposób winna być przeprowadzona, iżby do końca stycznia 6/10 części szutru w każdym kilometrze w szczególności było dostarczonych, zaś do 30-o czerwca każdego roku dostawa w zupełności była ukończoną.
 Oferty mają być sporządzone na blankietach urzędowych, które zgłaszającym się oferentem przez ck. starostwo bezpłatnie udzielone będą i winny opiewać na pojedyncze kamieniołomy, albowiem zatwierdzenie ofert nastąpi w każdym razie tylko według poszczególnych kamieniołomów a względnie przestrzeni gościńca zaopatrywanych z jednego i tego samego łomu.
 Wszelkie oferty niesporządzone na blankietach urzędowych lub zawierające ja kielikolwiek dopiski, albo też nie podane w terminie nie będą przyjęte przez komisję przeprowadzającą licytację.
 Z c. k. Namiestnictwa.
 Lwów, dnia 27 czerwca 1892.

L. 891 (3923 2-3)
 C. k. Sąd powiatowy w Ustrzykach ogłasza, że dnia 13 lipca 1892 i dnia 10 sierpnia 1892, zawsze o godzinie 10 rano, odbędzie się egzekucyjna sprzedaż realności w Sokolem położonej, wedle wyk. hip. l. 17 Jurka Kuczmanycza własnej.
 Cena wywołania 220 zł.
 Wadyum 22 zł.
 Kurator wierzycieli Alfous Jastrzębski z Ustrzyk.
 C. k. Sąd powiatowy.
 Ustrzyki, 13 lutego 1892.

L. 1952 (3924 2-3)
 C. k. Sąd powiatowy w Zmigrodzie podaje do publicznej wiadomości, iż dnia 11 lipca 1892 i 8 sierpnia 1892 każdą razą o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym ck. sądzie powiatowym publiczna przymusowa sprzedaż realności whl. 584 ksg. g. Zmigrod objętej, Jakóba M. Schönwetra względnie jego spadkobierców własnej, na zaspokojenie pretensyi Markusa Hirscha Weinfelda w kwocie 400 złr. zpn.
 Cena wywołania wynosi 1050 zł. zaś Wadyum 105 zł.
 Protokół oszacowania i bliższe warunki licytacyjne przejrzeć można w sądowej registraturze.
 C. k. Sąd powiatowy.
 Zmigrod, dnia 23 kwietnia 1892.

L. 3218 (2930 2-3)
 C. k. Sąd powiatowy we Frysztaku podaje do wiadomości Ignacego Mularczyka i Błażeja Knapa, że w sprawie egzekucyjnej Jana Majsterkiewicza przeciw Ignacemu Mularczykowi pto 311 złr. 99 ct. aw. zpn. odbędzie się publiczna licytacja realności wyk. hip. l. 293 i 300 ks. gr. gm. Lubla objętej w dniu 7 lipca i 4 sierpnia 1892 w Sądzie tut. o godz. 10 z rana.
 Cena wywołania 425 zł.
 Wadyum 43 zł.
 Fryszak, dnia 3 lipca 1892

L. 2462 (3922 2-3)
 C. k. Sąd powiatowy w Ślemieniu podaje do publicznej wiadomości, iż celem zaspokojenia wierzytelności Adolfa Weinruba w sumie 11 zł. 50 ct. zpn. odbędzie się w dniach 3 sierpnia i 5 września 1892, każdym razem o godzinie 10 przed południem, w gmachu sądowym egzekucyjna publiczna sprzedaż realności pod l. kons. 75 w Pewli Ślemieńskiej w wh. 200 w całości, w wh. 201 w połowie, w wl. 202 w 1/3 części ks. gr. gminy kat. Pewel ślemieńska, dłużnika Jana Gibasa własnej.
 Cena wywołania 348 zł.
 Wadyum 34 zł. 80 ct.
 Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny leżą do przejrzania w registraturze sądowej; a w dniu licytacji w komisji licytacyjnej.
 C. k. Sąd powiatowy
 Ślemień, dnia 20 maja 1892.

L. 744 (3918 2-3)
 C. k. Sąd powiatowy w Sądowej Wiszni ogłasza, że w dniu 3 sierpnia i 7 września 1892, każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się celem zaspokojenia sumy 45 zł. wa. zpn. na rzecz Towarzystwa zaliczkowego w Mościskach publiczna licytacja ciał hip. lw. 131 i 108 ks. gr. Chorońnicy, Michała Wesołowskiego i innych własnych.
 Cena szacunkowa 320 zł. 66 ct.
 Wadyum 32 zł.
 Bliższe warunki można przejrzeć w tud sądowej registraturze.
 C. k. Sąd powiatowy.
 Sądowa Wisznia, 27 lutego 1892.

L. 745 (3919 2-3)
 C. k. Sąd powiatowy w Sądowej Wiszni ogłasza, że w dniu 3 sierpnia i 7 września 1892, każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się celem zaspokojenia sumy 18 zł. 75 ct. wa. zpn. na rzecz Towarzystwa zaliczkowego w Mościskach publiczna licytacja ciała hipotecznego lw. 197 księgi gruntowej Arłamowskiej Woli, Mykity Horbatego własnego.
 Cena szacunkowa 129 zł.
 Wadyum 12 zł. 90 ct.
 Bliższe warunki można przejrzeć w tud sądowej registraturze.
 C. k. Sąd powiatowy
 Sądowa Wisznia, 27 lutego 1892.

L. 793 (3738 2-3)
 C. k. Sąd powiatowy w Peczenizynie zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 554 zł. wa. zpn. odbędzie się na rzecz Salomona Krauthamera w tutejszym sądzie powiatowym sprzedaż posiadłości l. wyk. hip. 36 gminy katastralnej Kluczów mały objętej, dłużnika Maryi Karwasieckiej własnej, w dwóch terminach, mianowicie dnia 8 sierpnia i dnia 9 września 1892, każdym razem o godzinie 10 przed południem.
 Wyciąg tabularny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.
 Kuratorem wierzycieli ustanowiony Onufry Andrusiak w Kluczowie małym.
 Cena wywołania 2405 zł.
 Wadyum 245 zł.
 Z c. k. Sądu powiatowego.
 Peczenizyn, 31 marca 1892.

L. 2762 (3915 2-3)
 Dnia 8 sierpnia i 12 września 1892 o g. 10 rano odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod l. k 44 w Mokrzyńcu wyk. hip. 44 ks. gr. gm. Mokrzyńska objętej, Fabiana Tomasiaka własnej, na rzecz Scheindli Tidor, celem zaspokojenia sumy 140 zł. zpn.
 Cena wywołania 795 zł.
 Wadyum 80 zł.
 Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przegladnąc można w registraturze.
 Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest ustanowiony Antoni Kurlata, ck. notaryusz w Brzesku.
 C. k. Sąd powiatowy.
 Brzesko, 16 marca 1892.

L. 9479 (3788 2-3)
 C. k. Sąd powiatowy w Dobzyczach zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 100 zł. zpn. odbędzie się na rzecz Stowarzyszenia pożyczkowego i Oszczędności „Wzajemna Pomoc“ w Dobzyczach w tutejszym sądzie powiatowym sprzedaż posiadłości lwh. 1 gm. kat. Wiśniowa objętej dłużnika Jana Cygana własnej w dwóch terminach, mianowicie dnia

2 września 1892 każdym razem o godzinie 10 przed południem.
 Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.
 Kuratorem wierzycieli ustanowiony c. k. notaryusz p. Bruno Rogalski.
 Wadyum wynosi 14 zł. aw.
 C. k. Sąd powiatowy.
 Dobczyce, 21 marca 1892.

L. 6543 (2964 2-3)
 C. k. Sąd powiatowy w Winnikach ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności masy konkursowej gal. kasy zaliczkowej w kwocie 42 złr. 72 ct. zpn. odbędzie się w zabudowaniu sądowym przymusowa publiczna sprzedaż realności tabularnej w Winnikach położonej, whl. 27 objętej na dniu 11 sierpnia i na dniu 15 września 1892 każdym razem o godzinie 10 rano.
 Cena wywołania 366 zł. 50 ct.
 Poręczne 37 zł. wa.
 Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze.
 C. k. Sąd powiatowy.
 Winniki, dnia 15 grudnia 1891.

L. 2588 (3787 2-3)
 Dnia 5 sierpnia i dnia 2 września 1892 każdym razem o godzinie 10 z rana odbędzie się w tut. sądzie egzekucyjna licytacja realności pod nk. 13 w Kwapince położonej whl. 39 ks. gruntowej gminy Nierzeń objętej dłużnika Jakóba Łaszczyka własnej na pokrycie zaległych rat amortyzacyjnych z pretensyi Galic. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 750 złr. a. w. z pn.
 Cena wywołania wynosi 1800 zł. zaś wadyum 150 zł.
 Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny można przejrzeć w tus. registraturze.
 Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony miejscowy c. k. notaryusz p. Bruno Rogalski.
 C. k. Sąd powiatowy.
 Dobczyce, 3 maja 1892.

L. 7235 (3824 2-3)
 C. k. Sąd powiatowy miej.-deleg. S. II. we Lwowie rozpisuje celem ściągnięcia, na rzecz Abrahama Zieglera cessionaryusza Abła Hochberga sumy 200 zł. w. a. z pu. po strąceniu wyłączonej już kwoty 69 zł. 50 ct. licytacja realności Tobiasza, Eliasza i Hindy Sary 2im Eichensteinów własnej wyk. hip. 63 gminy Jaryczów nowy objętej na dzień 5 sierpnia 1892 i na dzień 9 września 1892 zawsze o godzinie 10 rano w biurze 2.
 Cena wywołania 200 zł.
 Wadyum 20 zł.
 Na pierwszym terminie realność tę należy być można za lub wyżej ceny wywołania, na drugim i poniżej.
 Resztę warunków, protokół spisania przynależności, ocenienia, tudzież wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tus. registraturze.
 Kurator niewiadomych wierzycieli adw. dr. Zbyszewski we Lwowie.
 Lwów, 26 maja 1892.

L. 4830 (3885 2-3)
 Dnia 4 sierpnia i 6 września 1892 o godz. 10 rano odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod lk. 198 w Brzesku wyk. hip. 198 ks. gr. gminy Brzesko objętej Gimpla Drobnera własnej na rzecz adw. dr. Faustyna Jakubowskiego, celem zaspokojenia sumy 50 zł.
 Cena wywołania 3000 zł.
 Wadyum 300 zł.
 Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przegladnąc można w registraturze.
 Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest ustanowiony Antoni Kurlata, ck. notaryusz w Brzesku.
 C. k. Sąd powiatowy
 Brzesko, dnia 24 maja 1892.

L. 8795 (3805 2-3)
 C. k. Sąd powiatowy w Dobzyczach zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 93 zł. aw. zpn. odbędzie się na rzecz Stowarzyszenia pożyczkowego i oszczędności „Wzajemna pomoc“ w Podgórzu w tut. sądzie powiatowym sprzedaż posiadłości lwh. 14, 50 i 100 gm. kat. Fałkowice objętej dłużników Michała Siekierki, Józefa Żyły, Mateusza i Katarzyny Mentłów własnej, w dwóch terminach mianowicie dnia 5 sierpnia i dnia 2 września 1892 każdym razem o godzinie 10 przed południem.
 Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.
 Kuratorem wierzycieli ustanowiony ck. notaryusz Bruno Rogalski w Dobzyczach.
 Wadyum wynosi 21 zł. wa.
 C. k. Sąd powiatowy
 Dobczyce, 21 marca 1892.

Obwieszczenie.

Celem wydzierżawienia prawa propinacji wódzanej, piwnej i miodowej, oraz prawa poboru opłaty gminnej od wódki, piwa i miodu — gminie w Drohobyczu przysługującego, na przeciąg lat trzech t. j. na czas od 1-go stycznia 1893 do końca grudnia 1895, odbędzie się w Magistracie w Drohobyczu **dnia 2-go sierpnia, 17 sierpnia i 1-go września 1892** publiczna licytacja za pomocą ofert pisemnych.

Jako cenę wywołania ustanawia się czynsz roczny a to:

1) za prawo propinacji wódzanej w ilości	26.865 zł. 34 ct.
za prawo poboru zaś dodatku gmin. od wódki w ilości	14.358 „ 66 „
razem	41.226 zł. aw.
2) za prawo propinacji piwnej w ilości	4.385 zł.
za prawo poboru zaś dodatku gmin. od piwa w ilości	8.766 zł.
razem	13.151 zł. aw.
- i w końcu:
3) za prawo propinacji miodowej w ilości	416 zł. 66 ct.
za prawo poboru zaś dodatku gmin. od miodu w ilości	208 zł. 34 ct.
razem	625 zł. wa.

Wadyum ad 1.) 4122 zł. 50 ct., ad 2.) 1315 zł., ad 3.) 62 zł. 50 ct. aw. łącznie zaś od wszystkich trzech przedmiotów dzierżawnych 5500 zł. aw.

Oferty mają być dokładnie wedle przepisanej formy sporządzone i w dniu licytacji najpóźniej do godziny 5-tej po południu z dołączeniem przepisanej wadyum w gotówce, lub papierach wartościowych według notowanego kursu do rąk burmistrza, lub Jego zastępcy osobiście oddane, lub pocztą z podaniem przedmiotu dzierżawy pojedynczo lub in concreto nadesłane.

Blizsze warunki licytacji przejrzane być mogą codziennie w Magistracie tutejszym w godzinach urzędowych.

Warunki te wyłożone zostały również w urzędach gminnych wszystkich większych miast kraju

Z Magistratu

Drohobycz, dnia 4-go czerwca 1892.

L. 1169 (3866 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Gorlicach rozpisuje na zaspokojenie wierzycielności Hawryła Nosala w kwocie 105 zł. publiczną egzekucyjną sprzedaż realności pod Nk. 12 względnie 36, położonej w Długiem, a mianowicie całego ciała hip. l. 36, 4/6 części ciała hip. l. 47, 4/4 części ciała hip. l. 49, 1/4 części ciała hip. l. 50, 3/8 części ciała hip. l. 51 i połowy ciała hip. l. 52, na dzień 12 lipca i 9 sierpnia 1892, każdym razem o g. 10 rano w Gorlicach.

Cena wywołania 2900 zł.

Wadyum 290 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanawia się adw. dr. Maurycego Sterna w Gorlicach.

Resztę warunków licytacyjnych, protokół oszacowania i wyciągi hipoteczne przejrzeć można w tut. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Gorlice, dnia 14 marca 1892.

Konkursa.

L. 4000 (3886 3—3)

C. k. Sąd Tarnobrzski przyjmie zaraz dyetaryusza z szybkim i pięknym pismem, obeznanego w manipulacji, wynagrodzenie 20 do 25 zł. miesięcznie. Świadczenia wymagane.

L. 359 (3888 3—3)

Niniejszem ogłasza się konkurs na posadę nauczyciela religii rz. kat. w ck. gimnazjum w Jasle.

Do tej posady przywiązana jest płaca etatowa wraz z dodatkiem aktywalnym w myśl ustawy z dnia 15 kwietnia 1873 Dz. pr. p. nr. 48 i z dnia 9 kwietnia 1870 Dz. pr. p. nr. 47.

Ubiegający się o tę posadę winni wnieść podania, zaopatrzone w potrzebne dokumenta, za pośrednictwem przełożonej władzy do Prezydium ck. krajowej Rady szkolnej najpóźniej do 20 lipca 1892.

Z Prezydium ck. Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 23 czerwca 1892.

L. 1169/pr. (3898 2—3)

Przy sądzie obwodowym w Jasle opróżniona została posada dozorey więźniów z roczną płacą 300 zł. dodatkiem aktywalnym 75 zł. i umundurowaniem.

Podania o tę posadę dla kandydatów wojskowych zastrzeżoną w myśl rozporządzenia ck. Ministerstwa obrony krajowej z dnia 12 lipca 1872 Nr. 98 d. p. p. ułożone wnieść należy do dnia 8 sierpnia 1892 do Prezydium sądu obwodowego w Jasle.

Prezydium ck. Sądu obwodowego.

Jasło, dnia 30 czerwca 1892.

L. 1758 (3897 2—3)

Przy sądzie krajowym w Krakowie opróżniona została posada radcy sądu krajowego w VII. randze.

Podania o tę a względnie przy innym sądzie kolegiálním opróżnić się mogącą posadę radcy sądu krajowego wnieść należy w przepisanej drodze do Prezydium sądu krajowego w Krakowie do 25 lipca 1892.

Kraków, dnia 1 lipca 1892.

L. 648 (2928 2—3)

Gmina miasteczka Żurawno ogłasza niniejszem konkurs na posadę lekarza miejskiego w Żurawnie z roczną płacą od 300 do 400 zł. a. w.

Ubiegający się o tę posadę pp. doktorowie medycyny mają wnieść swoje podania dokumentami zaopatrzone do Rady gm. Żurawno, najdalej do dni 30 licząc od dnia ogłoszenia niniejszego konkursu.

Żurawno, dnia 4 lipca 1892.

L. 1036 (3951 1—3)

Konkurs na posadę lekarza miejskiego w Bieczu.

Płaca roczna 200 zł.

Podania kompetencyjne zaopatrzone dokumentami udowodniającymi kwalifikację do piastowania tej posady i dotychczasową praktykę lekarską mają być w terminie do 30 lipca br. do Rady gminnej na ręcę Zwierzchności gminnej miasta Biecza wniesione.

Biecz, dnia 30 czerwca 1892.

Upadłości.

L. 4531 (3934)

C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu podaje niniejszem do wiadomości, iż konkurs do majątku Dawida Keila, posiadacza handlu towarów łokciowych i norymberskich, uchwalą z dnia 21 stycznia 1892 l. 947 otworzony, równoczesną uchwałą po myśli §. 154 ust. konk. zniesionym został.

Przemyśl, 31 marca 1892.

L. 20141 (3929 1—3)

C. k. Sąd krajowy w Krakowie w wykonaniu decyzji ck. sądu krajowego wyższego w Krakowie z dnia 27 czerwca 1892 l. 10101 na zasadzie §. 63 uk. otwiera konkurs na cały gdzikolwiek znajdujący się majątek ruchomy, oraz na majątek nieruchomy Samuela Kupfermanna, kupca, w tych krajach znajdujący się, w których ustawa konkursowa z dn. 25 grudnia 1868 obowiązuje, ustanawiając komisarzem konkursowym dr. Fiericha, ck. adjunkta sądu kraj. a tymczasowym zarządcą masy konkursowej adw. dr. Borońskiego, dodając mu na zastępcę adw. dr. Olearskiego.

C. k. Sąd krajowy wzywa wierzycieli, aby na terminie d. 19 lipca 1892 o godz. 10 rano w biurze komisarza konkursowego Nr. 17 stanęli i przedkładając dowody wykazujące ich pretensje, wnioski swe względem zatwierdzenia tymczasowego lub zamianowania innego zarządcy masy i tegoż zastępcy poczynili, tudzież wydział wierzycieli wybrali.

Wszystkich, którzyby przeciwko wspólnej masie upadłości jako wierzyciele konkursowi pretensje mieli, wzywa się, aby takowe nawet, gdyby względem nich spór się toczył do d. 30 września 1892 włącznie w ck. sądzie kraj. według przepisu ustawy konk. unikając skutków prawnych zgłosili, do wywierzycielstwa zaś i wykazania porządku zgłoszonych pretensji wyznaczonym zostaje termin na d. 25 października 1892 o godz. 10 rano w biurze komisarza konkursowego. Termin jest zarazem terminem do układu z wierzycielami.

Wierzyciele którzy nie mieszkają w Krakowie lub jego pobliżu mają w zgłoszeniach wykazać pełnomocnika tutaj zamieszkałego do odbioru wręczek upoważnionego, inaczej bowiem na ich koszt i niebezpieczeństwo kurator ustanowiony zostanie.

Wierzycielom, którzy swoje pretensje zgłosili przysłuży prawo na terminie likwidacyjnym w miejsce zarządcy masy, tego zastępcy i członków wydziału wierzycieli dotąd urzędujących powołać inne osoby w których zaufanie pokładają.

Dalsze obwieszczenia w toku postępowania konkursowego ogłaszane będą w Gazecie Lwowskiej.

Kraków, dnia 2 lipca 1892.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 28014 (3838 2—3)

OBWIESZCZENIE.

Wskutek zmian, uchwalonych na pocztowym kongresie światowym wchodzą w życie z dniem 1 lipca 1892 w międzynarodowym obrocie pakietów pocztowych nowe adresy przesyłkowe na różowym papierze.

Od powyższego terminu nie będą więcej urzędy pocztowe i sprzedawcy znaczków pocztowych obecnie używane adresy przesyłkowe wspomnianego gatunku sprzedawać, prywatni posiadacze takichże adresów przesyłkowych mogą je atoli dalej używać.

Co się niniejszem na podstawie rozporządzenia Wys. c. k. Ministerstwa handlu z dnia 26 czerwca b. r. l. 30290 do publicznej wiadomości podaje.

C. k. Dyrekcja poczt i telegrafów,
Lwów, dnia 30. czerwca 1892.

KUNDMACHUNG.

In Golge der auf dem Weltpostcongresse zu Wien beschlossenen Aenderungen im internationalen Postpaketverkehre werden vom 1 Juli d. J. angefangen neue Begleitadressen für diesen Verkehr mit und ohne Nachnahme Postanweisung (auf rosa-rothen Papier) eingeführt.

Von diesem Tage an werden die gegenwärtig in Verwendung stehende Begleitadressen der erwähnten Kategorien von den Postämtern und Werthzeichenverschleissern nicht mehr verkauft werden, doch können die zu dieser Zeit allenfalls noch im Privatbesitze befindlichen Derlei Begleitadressen auch fernerhin verwendet werden.

Was hiemit im Grunde Erlasses des h. k. Handels-Ministerium vom 26 Juni 1892 Zl. 30290 zur allgemeinen Kenntniss gebracht wird.

K. k. Post- und Telegrafendirektion.
Lemberg, am 30 Juni 1892.

ОПОВѢЩЕНІЕ.

Въ наслѣдокъ зміни, оустановленъ на почтовѣмъ конгресѣ международномъ вгодѣть къ житю зъ днѣмъ 1 липца 1892 къ международномъ обороту пакѣтовъ почтовѣхъ новыя адресы сопроводителныя на паперѣ рожевой красной. Одъ сего дня не бѣдѣтъ болѣе оурады почтовой и продажны значковъ почтовыхъ до теперъ оуживаній адресы сопроводителныя вѣдменого рода продавати, однакожъ парты приватныя посѣдающы еше такія адресы сопроводителныя, могутъ нѣтъ дальше оупотребляти.

Съ подлѣ са къ снѣмъ розпорядже на выс. ц. к. Министерствѣ торговли зъ дна 26 Червѣна с. р. Ч. 30290 до загалной вѣдомости.

Ц. к. Дирекція почтъ и телеграфѣвъ.
Львовѣ, дна 30 Червѣна 1892.

L. 3046 (3479 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Dębicy podaje do wiadomości że w dniu 16 kwietnia 1892 do l. 3046 wniesiony został pozew Maryi 1-o Fett, 2-o Recht, jako matki i opiekunki małol. Herscha Meilecha Leiby, Pinkasa Eliasza i Jakóba Józefa Fettow z przystąpieniem współopiekuna Lazara Perlsteina do rąk 1-o w Dębicy niewiadomemu z miejsca pobytu Jakóbowi Badnerowi do rąk kuratora ck. not. Aleksandra Wisłockiego w miejscu Chaji Badner o dopuszczenie do wspólnego posiadania realności whl. 199 gm. Dębica objętej i złożenie rachunków z administracji i że kuratorem dla niewiadomego z miejsca pobytu Jakóba Badnera, ck. not. Aleksander Wisłocki ustanowiony.

Wzywa się Jakóba Badnera, aby kuratorowi informacyj do sporu udzielił lub innego pełnomocnika sobie ustanowił.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Dębica 25 maja 1892.

L. 3406 (3437 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Samborze wzywa w sprawie przekazania wynagrodzenia propinacyjnego 1800 zł. i 550 zł. wa., wymierzonego za dobra Korczyn część Dom. 44 pag. 375 i Dom. 475 pag. 43 n. 8 haer, do którego poboru uprawniony jest poprzedni właściciel Benedykt Jerzy Soschinger, wszy-

stkich, którzy na dobrach tych przed książkowym oddzieleniem praw poboru wynagrodzenia propinacyjnego uzyskali prawa hipoteczne, aby zgłosili prawa te do włącznie 31 lipca 1892, inaczej uważani będą, jakoby zezwolili na przekazanie swych pretensyj na kapitał wynagrodzenia według porządku hipotecznego im przysługującego, nie będą więcej przy rozprawie słuchani i utracą prawo wnoszenia zarzutów i innych środków prawnych przeciw ugodzie, przez interesowanych na rozprawie zawartej.

Zgłoszenie zawierając dokładne podanie imienia i nazwiska i miejsca zamieszkania zgłaszającego się, względnie pełnomocnika, legalizowanem pełnomocnictwem wykazać się mającego, kwoty żądanej wierzytelności i odsetków, równe prawo zastawu z kapitałem mających i książkowego oznaczenia zgłoszonej pożyczki.

Wierzyciele mieszkający po za obrębem sądu tutejszego, wskazać mają pełnomocnika dla odbierania uchwał sądowych, w okręgu sądu tutejszego zamieszkałego, gdyż inaczej uchwały zgłaszającemu się pocztą z tym samym skutkiem prawnym, jak gdyby doręczenie nastąpiło do rąk własnych, będą przesyłane.

Z c. k. Sądu obwodowego.
Sambor, 7 czerwca 1892.

L. 2196 (3457 3—4)

C. k. Sąd powiatowy w Starym Sączu zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Adama Schreiner, że Zuzanna z Schneidrów Aleksandra i spół. z Mokrejwi wytoczyła przeciw niemu i przeciw innym spadkobiercom sp. Adama Schreiner pozw de praes. 23 lipca 1891 l. 6173 o zapłaceniu 100 zł. wa. i wzywa się go, aby na termin dnia 29 lipca 1892 stanął pod rygorem § 18 post. sum. lub ustanowionemu kuratorowi dr. Władysławowi Barbackiemu, adwokatowi w Nowym Sączu, potrzebnych informacyj udzielił, albo sobie innego zastępcę wybrał i o tem sądowi doniósł, inaczej skutki z zaniebania wynikłe sam sobie przypisze.

C. k. Sąd powiatowy.
Stary Sącz, 26 lutego 1892.

L. 6328 (3439 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Stanisławowie zawiadamia niewiadomą z życia i miejsca pobytu Annę z Kwiatkowskich 1 śl. Wierzbicką, 2 śl. Chmielewską, że na dzień 22 kwietnia 1892 do l. 6328 wnieśli Samuel Ber 2 im. Hellmann i Leib Hellmann, właściciele dóbr Żuraki przez tut. adwokata dr. Eliasza Fiszlera przeciw niej pozew o uznanie pretensyi 3000 zfr. wal. wied. zpn. na karcie C. w poz. 1 dóbr Żuraki wyk. hip. l. 348 objętych zahipotekowanej za zgasa, który celem wniesienia pisemnej obrony w ciągu dni 90 doręczono ustanowionemu dla niej kuratorowi tut. adw. dr. Buczyńskiemu z zastępstwem tut. adw. dr. Mandyczewskiego, i wzywa ją, by w należyłym czasie udzieliła ustanowionemu kuratorowi potrzebnych do wniesienia obrony informacyj, lub innego zastępcę sobie obrała i takowego sądowi wymieniła, inaczej bowiem skutki prawne z jej zaniebania wynikłe sama sobie przypisze.

C. k. Sąd obwodowy.
Stanisławów, 30 kwietnia 1892.

L. 7565 (3857 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Brodach zawiadamia Gittlę Munster zam. Weinberg, Arona Munster, Chanę Munster zameż. Abrahami, Abrahama Munster, Izaaka Munster, Markusa Munster i Rożę Munster jako matkę i opiekunkę małoletnich Chaji Diney Munster, Simy Munster, Dawida Szyjego Munster i Tauby Munster jako z miejsca pobytu i ze życia niewiadomych, iż przeciw im i tym małoletnim gmina miasta Brody i Wojciech Mikolewicz wnieśli pozew pod dniem 23 Marca 1892 l. 4487 o zapłaceniu kwoty 126 zł. w. a. zpn. i że dla nich i tych małoletnich kuratorem Dr. Gross adwokat w Brodach zamianowany został, że temuż pozew dla nich przeznaczony doręczony został i że do rozprawy sumarycznej na ten pozew termin na dzień 20 lipca 1892 o 10 godz. rano w B. 4 został wyznaczony.

Rzeczą zatem ich będzie temu kuratorowi podać dokładną informację do obrony praw ich lub innego zastępcę sądowi wskazać, inaczej następstwa zaniebania tego sami sobie przypisać będą musieli.

C. k. Sąd powiatowy.

Brody, 18 maja 1892.

L. 2966 (3444 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Bolechowie zawiadamia z życia i pobytu nieznanego Władysława Ratyńskiego, że w sprawie spadkobierców Markusa Streifera przeciw J. G. Strabemu pto 400 zfr. ustanowił dla niego kuratorem Jana Ratyńskiego celem doręczenia uchwały z dnia 20 grudnia 1891 l. 5299 i ewentualnych następnych uchwał.

C. k. Sąd powiatowy.

Bolechów, dnia 12 kwietnia 1892.

Обвешczenie.

Wskutek rozporządzenia Wys. c. k. Ministerstwa handlu z dnia 17 czerwca b. r. l. 27203 wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1892 następujące zmiany przy przesyłce przekazów i zlecen pocztowych w międzynarodowym obrocie.

I. Przekazy pocztowe, przeznaczone dla zagranicy (a więc i dla Francji) mają być odtąd wystawiane na blankietach nowych podobnych jak dotąd w Austrii używane.

Blankiety te wydane zostaną po zupełnem wyczerpaniu obecnego zapasu.

Należytość za zwykłe przekazy przeznaczone dla zagranicy z Wielką Brytanią, koloniami i posiadłościami angielskimi, tudzież Stanami Zjednoczonymi Ameryki włącznie, z wyjątkiem Niemiec i Luxemburgu, wynosi 10 ct. za każde 10 zfr. albo część tej kwoty.

Do Niemiec, Luxemburga, Bośni, Hercegowiny, Nowego-Bazaru i c. k. urzędów pocztowych lewantyńskich wynosi ta należytość 10 ct. do 20 zfr. włącznie, za każde zaś dalsze 10 zfr. albo część tej kwoty 5 ct.

Nadawcy przysługuje prawo żądania zwrotu przesłanego przekazu albo też wydania go innemu adresatowi, tak długo, jak długo przekaz odnośny doręczony nie został.

Przekazy przez umyślnego posłańca (Express) mogą być nadawane tylko do Belgii, Chili, Niemiec, Włoch, Japonii, Luxemburgu, Niderlandów i Szwajcaryi.

Przekazy telegraficzne mogą być odtąd nadawane także i do Danii, Rumunii i Szwecyi.

Przekazy międzynarodowe mają w obrocie z krajami europejskimi ważność dwumiesięczną, w obrocie zaś z krajami pozaeuropejskimi ważność sześciomiesięczną, licząc od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu w którym przekaz został nadany.

Wyjątek w tym kierunku stanowi tylko Egipt, w obrocie bowiem z tym krajem ważność przekazów trwa tylko dwa miesiące.

II. Zlecenia pocztowe.

Zlecenia pocztowe są od 1 lipca 1892 dozwolone także w obrocie z Niderlandami.

Do zleceń pocztowych w obrocie z krajami, do których kupony dodawać można, pozwała się odtąd i losowane papiery wartościowe dołączając.

Dotychczasowe dozwolenie dołączania do jednej przesyłki ze zleceniem pocztowym dokumentów z rozmaitemi dniami zapadłości, uchyla się, odtąd do jednej przesyłki dołączane być mogą dokumenta tylko na jednym dniu zapadające.

Dokumenty, które przy pierwszym okazaniu nie zostaną wykupione, będą jeszcze przez dni siedem do dyspozycji dłużnika w odnośnym urzędzie pocztowym zatrzymane; termin ten liczy się od dnia następującego po pierwszym okazaniu zlecenia.

Nadawcy zlecenia pocztowego wolno jest zrobić uwagę na odnośnym spisie dokumentów do zlecenia dołączonych, by dokumenta odnośne, które przy pierwszym okazaniu dłużnikowi nie zostaną wykupione, albo natychmiast jemu zwrócono, albo wydano innej osobie, którą tenże imiennie oznaczył ma.

Co się niniejszem do powszechnej wiadomości podaje.

Ck. Dyrekcya poczt i telegrafów. We Lwowie, dnia 24 czerwca 1892.

Kundmachung.

Im Grunde Erlasses des hohen Handels Ministerium vom 17 d. Mts Zl. 27203 haben vom 1 Juli l. J. an, in der Behandlung der Postanweisungen und Postaufträge des internationalen Verkehrs die nachstehenden Aenderungen bzw. neuen Bestimmungen in Wirksamkeit zu treten.

I. Postanweisungen.

Zur Ausstellung von internationalen Postanweisungen wird in Hinkunft ausschliesslich (also auch in Frankreich) das sogenannte Kartenformular, nach Art des in Oesterreich eingefuehrten zu verwenden sein.

Was speziell die in Oesterreich in Verwendung befindlichen Postanweisungen Blankette fuer den Verkehr mit dem Auslande anbelangt, so werden dieselben neu aufgelegt.

Die Blankette der bisherigen Auflage sind jedoch bis zur gaenzlichen Erschoepfung des vorhandenen Vorrathes weiter zu verwenden.

Die Gebuehr fuer gewoehnliche Postanweisungen nach dem Auslande, inbegriffen Grossbritannien (nebst den britischen Colonien und Besitzungen) und die Vereinigten Staaten von Amerika, jedoch mit Ausnahme

von Deutschland und Luxemburg, betraegt 10 Kr. fuer je 10 fl. oder einen Bruchtheil hievon.

Fuer Deutschland und Luxemburg, ferner im Verkehre mit Bosnien, der Herzogovina und Novi Bazar und den k. k. Postaemtern in der Levante betraegt die fragliche Gebuehr 10 Kr. fuer Betraege bis einschliesslich 20 fl., fuer jede weiteren 10 fl. oder einen Bruchtheil hievon 5 Kr.

Die Absender von Postanweisungen koennen dieselben unter den bezueglich der recomedirten Briefpostsendungen festgesetzten Vorbehalten und Bedingungen im Verkehre mit den diesbezuiglich in Betracht kommenden Staaten von der Post zurueckziehen oder ihre Adressen aendern lassen, inso lange als diese Anweisungen noch nicht an den Adressaten ausgefolgt worden sind.

Was die Expressbellung von Postanweisungen nach dem Auslande anbelangt, so findet dieselbe lediglich in folgenden Laendern statt: Belgien, Chili, Deutschland, Italien, Japan, Luxemburg, den Niederlanden und der Schweiz.

Telegrafische Postanweisungen koennen seitens der zum telegrafischen Postanweisungs-Verkehre mit dem Auslande ermachtigten k. k. Postaemter nunmehr auch im Verkehre mit Dänemark, Rumänien und Schweden angenommen werden die internationalen Postanweisungen haben im europäischen Verkehre eine Giltigkeit von zwei Monaten und im aussereuropäischen Verkehre eine solche von sechs Monaten, vom ersten Tage des Monates an gerechnet, welcher auf den Monat ihrer Ausfertigung folgt, eine Ausnahme hievon bildet blos der Verkehr mit Egypten, in welchem die Giltigkeitsdauer ebenfalls mit zwei Monaten festgesetzt ist.

II. Postaufträge.

Postaufträge sind vom 1 Juli l. J. an auch im Verkehre mit den Niederlanden zulässig.

Im Postauftrags-Verkehre mit jenen Laendern nach welchem die Beigabe von Coupons gestattet ist, werden nunmehr auch gezogene Werthpapiere zugelassen.

Es ist nicht mehr gestattet in einer Sendung Documente mit verschiedenen Verfallstagen zu vereinigen.

Die bei der ersten Vorweisung nicht eingelösten Postauftragsdocumente werden im Postamte durch sieben Tage zur Verfügung des Schuldners bereits gehalten; diese Frist wird von dem auf die erste Vorweisung folgenden Tage an gerechnet.

Dem Absender ist jedoch freigestellt, mittelst einer, auf dem Verzeichnisse der Auftragsdocumente angebrachten Bemerkung zu verlangen dass nach einer erfolglosen Vorweisung die Documente ihm sofort zurueckgesendet oder an namentlich bezeichnete andere Personen ausgefolgt werden.

K. k. Post- und Telegrafendirektion.

Lemberg, am 24 Juni 1892.

ОПОВѢЩЕНІЕ.

Въ смыслъ распоряженія выс. ц. к. Министерства торговли зъ дня 17 Червня с. р. Ч. 27203 вгодать въ житє зъ днемъ 1 Липна 1892 слѣдуючї змыны при посланію переказовъ и мандатовъ почтовыхъ къ межинародовымъ обороты.

I. Переказы почтовой.

Переказы почтовой, назначенї для заграницы (отже и для Франціи) мае са бѣдъ теперь выставляти на бланкетѣхъ новыхъ, подобныхъ до теперь къ Австрїи оуживаныхъ.

Новы бланкеты выданї зстануть по цѣлковитомъ вычерпанію теперешняго запасѣ.

Належитость за звычайнї переказы, назначенї для заграницы вклучю зъ Великою Британїю (вразѣ зъ Колонїями и посладостями англїйскими) и Сполченными Станами Америки, а зъ вынаткомъ Нимечины и Люксембургъ, выносить 10 Kr. за кождї 10 зр. ако часть сей квоты.

До Нимечины, Люксембургъ, Боснїи, Герцоговины, Нового Базаръ и ц. к. оурады почтовыхъ Леантїйскыхъ выносить таа належитость 10 Kr. до 20 зр. вклучю, а за кождї дальшї 10 зр. ако часть сей квоты 5 Kr.

Надацї прислѣже право желати зворотѣ высланого переказъ ако такоже выданя его иншомъ адресатови, такъ довѣ, доки дотычнї переказъ не зѣстаетъ еще дорѣченї.

Переказы черезъ нарочного посланца (express) можна надавати лишь до Белгїи, Шпани, Нимечины, Итали, Апенны, Люксембургъ, Нидерландовъ и Цвайцарїи.

Переказы телеграфичнї можна бѣдъ теперь надавати такоже и до Данїи, Румїни и Швециї.

Переказы межинароднї къ обороты зъ краями европїйскими мають важ-

ность черезъ два мысаца а къ обороты зъ краями позаевропїйскими черезъ шестъ мысацыхъ, числачи бѣдъ 1 дня мысаца, слѣдуючого по томъ мысацю къ котромъ переказъ зѣстаетъ наданный.

Еинатокъ къ томъ напрамъ становитъ лишь Египетъ, къ обороты зъ снмъ краемъ важность переказовъ тревае только два мысацы.

II. Мандаты почтовой.

Мандаты почтовой сѣтъ бѣдъ 1 Липна 1892 дозволєнї такоже къ обороты зъ Нидерландами.

До мандатовъ почтовыхъ къ обороты зъ краями, до котрыхъ купоны додавати можна, дозволєе са бѣдъ теперь и люсованї пapiers цѣннї долѣчати.

Дотепершїне позколєне, до одной посланї зъ мандатами почтовими долѣчвати докментї зъ розличными терминами заплаты бѣдѣкѣе са; бѣдъ теперь до одной такой посланї долѣчати можна докменты лишь на одномъ дни западаючї.

Докменты, котрї при першомъ оказанїю не зстануть выкѣпленї, бѣдѣтъ еще черезъ снмъ дней до диспозицїи докжника къ дотичнѣмъ оурады почтовомъ затриманї; сей термынь числїть са бѣдъ два слѣдуючого, по першомъ оказанїю мандата.

Надацї мандата почтового колько зробити оувагъ на дотичнѣмъ списку докментовъ до мандата долѣченихъ, цюбъ докменты, котрї при першомъ оказанїю черезъ докжника не зстануть выкѣпленї, ако къ сей часть до надацї звернено, ако цюбъ выданю иншой особы, котрѣ тойже мае означити посланїи.

Се подае са до загалной кѣдомости.

Ц. к. Дирекція почтъ и телеграфовъ. Львѣкъ, дня 26. Червня 1892.

L. 27518

(3952 1-3)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie, zawiadamia Bolesława Kamińskiego z miejsca pobytu niewiadomego, że na prośbę Włodzimierza Gniewosza de praes. 8 kwietnia 1892 l. 15188 wydany został przeciw niemu nakaz zapłaty sumy wekslowej 1500 złr. dnia 9 kwietnia 1892 l. 15188.

Ten nakaz zapłaty doręcza się z miejsca pobytu niewiadomemu Bolesławowi Kamińskiemu do rąk równocześnie w osobie adwokata dr. Kulikowskiego z zastępstwem adwokata dr. Krosińskiego ustanowionego kuratora.

Wzywamy niniejszym edyktem Bolesława Kamińskiego, aby w należytych czasie u ustanowionego kuratora lub też w Sądzie osobiście lub przez innego zastępcę się zgłosił i celem przestrzegania swoich praw stosownych środków użył, ile że z zaniechania wyniknąć mogące niekorzystne skutki sam sobie przypisze.

C. k. Sąd krajowy. Lwów, 2 lipca 1892.

L. 21085

(3954 1-3)

C. k. Sąd powiatowy miej. del. dla miasta Lwowa i tegoż przedmieść w sprawach cywilnych oznajmia nieobecnemu Józefowi Dawidowi Rosenbergowi że w sprawie spadkowej po zmarłej Fany vel Feidze Rosenberg, iż w powyższej sprawie spadkowej ustanawia się dla niego celem doręczenia mu uchwały sądowej z dnia 14 lutego 1890 l. 3611, kuratorem ad actum p. adw. dra Kwiatkowskiego, a tegoż zastępcę p. adw. dra Kosińskiego i powyższą uchwałę mianowanemu kuratorowi się doręcza.

Wzywa się za tem Józefa Dawida Rosenberga, aby z ustanowionym kuratorem co do sprawy w mowie będącej się porozumiał lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej za zaniechania wyniknąć mogące szkodliwe następstwa sam sobie przypiszać będzie musiał.

C. k. Sąd powiatowy. Lwów, dnia 20 czerwca 1892.

L. 22331

(3546 1-3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie ogłasza że w sprawie egzekucyjnej towarzystwa zaliczkowego we Lwowie przeciw masie spadkowej Jana Kozak i Maryannie Kozak o 91 zł. 66 ct. aw. zpn., ustanowił dla nieznaney z życia i miejsca pobytu Maryanny Kozak kuratorem adw. dr. Maryańskiego a jego zastępcą adwokata dr. Czernyńskiego.

Wzywa się zatem Maryannę Kozak, by kuratora tego należycie poinformowała lub innego zastępcę sądowi wskazała, ile że skutki zaniechania tego sama sobie przypisze.

C. k. Sąd krajowy. Lwów, 4 czerwca 1892.

L. 2476

(3899 1-3)

C. k. Sąd obwodowy w Jasle, zawiadamia Wiktora Klobasę, że przeciw niemu wniósł Jakób Nebenzahl skargę de praes. 5 kwietnia 1892 l. 1702 o zapłacenie sumy 300 złr. zpn., która dla pozwanego, jako

z miejsca pobytu niewiadomego, kuratorowi adwokatowi drowi Władysławowi Chwalibogowi z terminem do rozprawy sumarycznej na 3 go sierpnia 1892 godzinę 10 rano doręczoną została.

Poleca się zatem pozwanemu, aby ustanowionemu kuratorowi potrzebnej do obrony informacji udzielił lub innego pełnomocnika obrał i sądowi oznajmił, gdyż inaczej szkodliwe skutki z zaniechania tego wyniknąć mogące sam sobie przypisze.

C. k. Sąd obwodowy. Jasło, dnia 4 czerwca 1892.

L. 3661

(3590 1-3)

C. k. Sąd obwodowy w Rzeszowie niniejszem podaje do wiadomości, że Dawid Stegman w dniu 5 marca 1888 i żona tegoż Rachel Stegman w dniu 12 października 1886 oboje bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli w Rzeszowie zmarli i po nich postępowanie spadkowe w tut. sądzie się toczy.

Gdy do spadku po tychże są ich dzieci Alte Stegman, Erza Stegman i Bernard Stegman z ustawy powołani zaś ich miejsce pobytu jest nieznanne, przeto niniejszem wzywa się Alte Stegmanowę, Erzę Stegman i Bernarda Stegmana, a w razie ich śmierci ich prawonabywców, ażeby w ciągu jednego roku do tutejszego Sądu się zgłosili i deklarując przyjęcia lub zrzeczenia się spadku wnieśli, inaczej bowiem spadek po Dawidzie i Racheli Stegmanowej, z gloszącym się do spadku dziećmiem Szmają Stegmanem i ustanowionym dla Alty, Erzy i Bernarda Stegmanów kuratorem p. Sachem Jeżowerem z Rzeszowa przeprowadzonym będzie.

C. k. Sąd powiatowy. Rzeszów, 2 czerwca 1892.

L. 2873

(3589 1-3)

C. k. Sąd obwodowy w Nowym Sączu zawiadamia niewiadomą z życia i miejsca pobytu Maryą 1-o Wyszowską, 2-o Fihauer, że Towarzystwo ochrony własności ziemskiej w Limanowy, wnieśli przeciw niej, jako współpozwaney pozew z dnia 1 kwietnia 1892 l. 2873 o uznanie za zgasłe praw do wierzytelności 2000 złr. wedle karty ciężarów whl. 36 dóbr tabularnych Sikierezy na część „Pagowszczyzna” na rzecz klasztoru Franciszkanów ciężającej, który do postępowania pisemnego z terminem 90 dni do wniesienia obrony zadekretowano i dla współpozwaney adw. dr. Chlebowskiego z substytucją adw. dr. Wasikiewicza w Nowym Sączu kuratorem ustanowiono.

Rzeczą więc jest współpozwaney ustanowionemu kuratorowi udzielić środków do obrony lub innego zastępcę ustanowić i sądowi wskazać, gdyż inaczej skutki ze zaniechania wynikłe sama sobie przypisze.

C. k. Sąd powiatowy. Nowy Sącz, 9 kwietnia 1892.

L. 4698

(3584 1-3)

Zawiadamiamy z miejsca pobytu niewiadomego Abrahama Dawida Rosenheka, że w sprawie wekslowej Towarzystwa kredytowego dla rękodzieln i przemysł w Kołomyi przeciw niemu i innym, 115 złr. ustanowiliśmy dla niego kuratorem adwokata dr. Zipsera, z zastępstwem adwokata dr. Schustera z Kołomyi i temuż nakaz zapłaty z 9 kwietnia 1892 l. 4698 doręczyliśmy.

C. k. Sąd obwodowy. Kołomyja, dnia 9 kwietnia 1892.

L. 4535

(3588 1-3)

C. k. Sąd obwodowy w Nowym Sączu zawiadamia niewiadomą z życia i miejsca pobytu Marcelinę Stelczyk, że Towarzystwo ochrony własności wniosło prośbę do tut. sądu o dopuszczenie dowodu ze świadków ku wiecznej pamięci w sprawie swej pto. 3/36 części dóbr Szyc i Rybie stare, którą to prośbę udzielono ustanowionemu dla Marceliny Stelczyk kuratorowi adw. dr. Olszewskiemu, z substytucją adw. dr. Gałkiewicza w Nowym Sączu.

Polecamy jej przeto, aby temu kuratorowi informacji udzieliła, lub innego pełnomocnika sądowi wymieniła.

C. k. Sąd obwodowy. Nowy Sącz, 4 czerwca 1892.

L. 20536

(3597 1-3)

Celem doręczenia z miejsca pobytu niewiadomemu Pawłowi Bałańdiuk uchwały tabularnej z 26 grudnia 1890 l. 24242 ustanawia się dla kuratorem adwokata dr. Witlina, powiadamiając o tem edyktami Pawła Bałańdiuka, by praw swych należycie mógł bronić.

C. k. Sąd powiatowy miej. del. Złoczów, 31 października 1891.

L. 32480

(3596 1-3)

C. k. Sąd powiatowy miej. del. w Przemyslu podaje do powszechnej wiadomości, iż dla nieznanego z miejsca pobytu Majera Schiffman kurator w osobie adwokata dr. Gansa ustanowiony został.

Z c. k. Sądu powiat. m. del. Przemysł, dnia 31 grudnia 1891.

L. 10049 (3730 3-3)
Stanisławowski c. k. Sąd obwodowy zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Arona Frischa, że na prośbę firmy Horowitz & Kahan wydano przeciw niemu dzisiaj nakaz zapłaty sumy wekslowej 270 zł. 5 ct. i doręczono takowy ustanowionemu dla niego kuratorowi tutejszemu adwokatowi dr. Michałowi Fischler z zastępstwem tutejszego adwokata dr. Wurzla z wezwaniem, aby w czasie należytych udzielił ustanowionemu ku-

ratorowi potrzebnej do zarzutów informacji lub innego zastępcę sobie obrał i takowego Sądowi wymienił, inaczej skutki prawne z zaniebrania tego wyniku sam sobie przypisze.
Stanisławów, 23 czerwca 1892.

L. 3121 (3401 3-3)
Zawiadamia się z życia i miejsca pobytu niewiadomych Ryfkę Laks (córka Leiby) i Schachne Laks (syna Józefa), że na żąda-

nie c. k. Prokuratury Skarbu uchwałą z dnia 19 grudnia 1891 l. 9380 dozwolono e-lem ściągnięcia zaległości podatkowych w kwocie 1617 zł. 72 ct. z przyn., ponownego przymusowego oszacowania realności pod l. 184 w Nowym Sączu położonej, i że dla nich jako egzekutorów celem doręczenia rze-chozej uchwały kuratora w osobie adw. dr. Gałkiewicza z substytucją adw. dr. Chlebo-wskiego ustanowiono.
Nowy Sącz, d. 16 kwietnia 1892.

L. 2453 (3495 3-3)
Leżajski c. k. Sąd powiatowy zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Michała Marcinkowskiego, że w sprawie tabularnej Agnieszki Marcinkowskiej dla niego kuratora w osobie Ignacego Marcinkowskiego z Przy-chojca ustanowił i temuż rezolucyę tabularną l. 10355/91 doręczył.
Leżajsk, dnia 12 marca 1892.

Doniesienia prywatne.

25.000 zł.

o wygrania już 30 lipca promesą na los księcia Klary z r. 1856
tylko za 4 zł. i 50 ct. stempel w kantorze wymiany

KITZ i STOFF

Lwów, plac Halicki 1. 1.

189

Poleca się handel win Ludwika Stadtmüllera we Lwowie.

37794

(3760 1-3)

Dzierżawa.

„Celem wydzierżawienia dóbr miejskich Zubrzy, Sichowa i Pasiek zubrzyckich położonych o milę od Lwowa z obszarem do 888 morgów na okres od dnia oddania folwarku w posiadanie dzierżawcy do 23 marca 1901 r. odbędzie się dnia 12 lipca 1892 o godz. 11 przed południem licytacja w biurze I. Dpt. Mgtu.

Jako cenę wywołania ustanawia się kwotę trzy tysiące osmset sześćdziesiąt zł. wa. rocznie tytułem czynszu płatnego w dwóch półrocznych ratach z góry. Tytułem kucyi złożyć należy kwotę równającą się wysokości jednorazowego czynszu.

Oferenci winni wnieść do rąk Szefa I. Dpt. Mgtu. do 11 lipca br. włącznie należycie ostampowane, opieczetowane i w wadyum wynoszące kwotę sześćset (600) zł. zaopatrzone oferty, w których dokładnie podać należy przedmiot dzierżawy tudzież wysokość ofiarowanego czynszu w słowach. Warunki dzierżawy przejrzeć można w Biurze I. Dptu. Mgtu. w godzinach urzędowych.

We Lwowie, dnia 22 czerwca 1892.

Dom magnacki poszukuje guwernantki-nauczycielki

umiejącej systematycznie pokierować wykształceniem i wychowaniem dwóch panienek (8 i 15 lat). Prócz wysokiego wykształcenia towarzyskiego, wymagane są języki: francuski, niemiecki, polski, angielski, tudzież fortepian koncertowo. — Adres: K. S. poste restante Bursztyn. 831

Handel Karola Bałlabana

we Lwowie

poleca 649

zupełnie świeży transport

chińsko-rossyjskiej herbaty

ciemno naciągającej z wyborym smakiem i aromatyczną wonią

1/2 kilo Congo cesarskiej	zł. 2.-
— Familijnej	3.-
— Melange do Moscau	4.-
— Imperial	5.-
— Wysiewek z herbat	1.60
— Ciast angielskich do herbaty	1.20

KAWY

w smaku czystym i aromatycznym, franko opłacone do każdej stacyi poczt. w Galicyi.

4 ^o kilo Mokki arabskiej	zł. 10.80
— Jawy złotej	10.80
— Ceylon perłowej	10.80
— Ceylon gruboziarnistej	10.80
— Ceylon średniej	10.40
— Cuba wymienitej	10.-
— Laguaira	9.60
— Guatemala	9.20
— Rio lauo	8.80

Komitet połączonej fundacji Marka Bernsteina

ku wspieraniu i kształceniu izraelskich rzemieślników, podaje do wiadomości, że dla izraelskich fizycznie rozwiniętych chłopców, którzy chcą się oddać zawodowi rzemieślniczemu i w tym celu na koszt fundacyi u rzemieślnika chcą być umieszczeni, jest wolnych cztery stypendyów.

Ubiegający się powinni nadesłać p. dania swo do komitetu teje fundacyi na ręce Wielebnego p. rabina dr. Caro do dnia 30 lipca 1892 i wykazać się:

1. metryką urodzenia lub przynależności gminnej, iż należy do izraelskiej gminy lwowskiej, albo przynajmniej jest urodzonym w Galicyi i dobiega 14 roku życia;
2. przez uwierzytelnione świadectwo ubóstwa iż ani on, ani rodzice, nie są w stanie pokryć kosztów nauki;
3. dołączyć trzeba do podania rewers ojca lub opiekuna, że pozostawia opiekę ubiegającego się komitetowi z pominięciem własnowolnego wkroczenia;
4. ubiegający się z prowincyi dołączyć mają także świadectwo lekarskie uzdolnienia do rzemieślniczego zawodu.

Lwów, w czerwcu 1892.

Komitet połączonej fundacyi Marka Bernsteina.

Do poziomek!

Najzdrowszy zamiast koniaku kieliszek starej żytniej wódki

„BAŁLABANÓWKI“

poleca handel

Karola Bałlabana, Lwów.

Przepis: Poziomki posypuje się cukrem, polewa się kieliszkiem „Bałlabanówki“ i dodaje się śmietany. 819

Centralne biuro sprawunków dla prowincyi Lwów, ulica Kopernika L. 11.

Realność do sprzedania

składająca się z obszernego domu mieszkalnego, przynależnych budynków, ogrodu wraz z kawałkiem pola (lub bez tegoż) jest niedrogo do sprzedania. Bliższa wiadomość A. Spiegel w Gródku koło Lwowa.

Najlepsze i najtańsze mydło toaletowe.

Najlepszym mydłem dla

pielęgnowania skóry

jest za powodem powag lekarskich wprowadzone

Mydło Doeringa z sową

Jest ono łagodnem, neutralnem i bez wady

mydłem toaletowem pierwszego rzędu

o przyjemnej woni i znakomitym wpływie na

gibkość i piękność skóry

jakoż dla uzyskania delikatnej cery

Ponieważ jest absolutnie nieszkodliwym i nie drażni, więc lekarze polecają mydło Doeringa z sową wszystkim matkom do mycia niemowląt i dzieci.

Osoby z nader wrażliwą, z popękana lub niepodatną skórą nie znajdą odpowiedniejszego i łagodniejszego środka do oczyszczenia się, jak Doeringa znakomite mydło toaletowe z sową.

Jako znamię jest na każdej sztuce prawdziwego mydła Doeringa nasza marka ochronna Sowa wyścięnięta — z tą nazwa Doeringa mydło z sową.

Dostać można sztukę za 30 ct. — we LWOWIE u pp. F. S. Bardasza, S. Gabriela i J. Chlebownika plac Halicki 3, Gorgowicza i Bauera, Alojzego Hübnera, H. Leona fryzjera, ulica Teatralna 7, Seyfartha i Dydyńskiego, Wrześniowskiego i Włodka, ulica Halicka 4 — w JAROSZAWIU u p. Jana Ryzewicza i Ski — w KOŁOMYI u J. P. Goertza.

Główny skład dla Austrii i Węgier:

A. Motsch i Sp. Wiedeń I. Lugeck 3.

! JEDWAB !

Najzdrowsza i najprzyjemniejsza w noszeniu w lecie i zimie jest bielizna trykotowa higieniczna z surowego czystego jedwabiu.

oznaczona chlubnymi świadectwami pp. lekarzy tak w kraju jak i zagranicą, uprzywilejowanego i marką ochronną zaopatrzonego wyrobu

Rudolfa Mayera w Bernie

główny skład powyższej bielizny po cenach bardzo przystępnych i stałych w handlu płócien i gotowej bielizny

F. S. BARDASZA

we Lwowie, vis-a-vis kościoła katedralnego.

Uznaję, że bielizna trykotowa, wyrobiona przez p. Rudolfa Mayera w Bernie, a zbadana chemicznie jako czysto jedwabna, bez żadnych innych składników, jest najpewniejszą w noszeniu, dla osób wężego zdrowia, jak również praktyczniejszą od wełnianej lub bawełnianej.
Lwów, dnia 19 marca 1892.

Dr. GEOWACKI

Bieliznę trykotową wyrabianą przez p. Rudolfa Mayera w Bernie uznaję za higieniczną ochronę przed przeziębieniem i mogę ją polecić potrzebującym.
Lwów, 13 maja 1892.

Dr. EDWARD SAWICKI,

prym. szpitala.

Bielizna wyrabiana przez p. Rudolfa Mayera w Bernie trykotowa czysto jedwabna bez żadnych innych składników chemicznie jako taka zbadana, jest higieniczną i niezawodnie najzdrowszą w noszeniu.
Lwów, 14 maja 1892.

Prof. dr. LONGIN FEIGEL m. p. dyrektor kr. szpitala powsz. we Lwowie. Dla rekonwalescentów i w ogóle ludzi cierpiących użyję bielizny higienicznej, czysto jedwabną, wyrobu fabrykanta Rudolfa Mayera w Bernie, jako najzdrowszą i najpraktyczniejszą w noszeniu.
Lwów, 16 marca 1892.

Dr. JÓZEF WEIGEL m. p.

Przeciw reumatyzmowi jako higieniczną bieliznę, uznaję czysto jedwabną, wyrabianą przez

Do pana Edwarda Helwiga we Lwowie. W skutek polecenia Magistratu do L. 19.148 1892 r. zbadalem przedłożone przez Pana dwie próby trykotu jedwabnego, — opatrzonego marką: „E. k. Oestr. u. ung. Privilegium. Hygienische Seiden Trikot-Wäsche Rudolf Mayer — Seiden Trikot Waaren Fabrik in Brünn“ — tak pod względem chemicznym jakościowym i mikroskopowym, a na podstawie otrzymanych wyników wydaję zgodnie z prawdą orzeczenie, że sporządzone są takowe z czy-

p. Rudolfa Mayera w Bernie, za najwłaściwszą w noszeniu.

Lwów, 16 marca 1892.

Dr. BARĄCZ m. p.

Bielizna wyrobu p. Rudolfa Mayera w Bernie jako czysto surowo jedwabna bez żadnych innych składników — jest najpewniejszą w noszeniu dla osób wężego zdrowia, jak również praktyczniejszą od wełnianej, bawełnianej lub nianianej.
Kraków, 28 marca 1892.

Dr. TORCZYŃSKI m. p.

Sekundaryusz Szpitala w Krakowie. Dla cierpiących w ogólności polecam tylko bieliznę higieniczną, czysto jedwabną z fabryki Rudolfa Mayera w Bernie, bo jest niezawodnie najzdrowszą w noszeniu.
Lwów w marcu 1892.

Dr. SZTEMBARTH m. p.

Bieliznę jedwabną trykotową wyrobu p. Rudolfa Mayera w Bernie, osobicie wypróbowaną, polecam jako rzetelnie higieniczną, e w użyciu praktyczniejszą od wełnianej i nianianej.
Lwów, dnia 16 marca 1892.

Dr. KAROL GROSS m. p.

Prócz czysto jedwabnej bielizny wyrobu p. Rudolfa Mayera w Bernie, nie znam innej, by tak korzystnie w lecie jak i w zimie, jako higieniczna do użycia się nadawała.
Kraków, dnia 28 marca 1892.

Dr. ŚLIWIŃSKI m. p.

stego jedwabiu, bez domieszek innych włókien. Resztki prób rzeczzonego trykotu, zaopatrzone marką ochronną i pańskim podpisem zachowuję w Laboratorium pod powyższą liczbą urzędową w celu możliwych dalszych porównań i badań. Z miejskiego Laboratorium chemicznego we Lwowie, 30. marca 1892. Dr. MIECZYŚLAW DUNIN WASOWICZ m. p. zaprzysiężony chemik miejski i sądowy — Docent towaroznawstwa.

816

SUBSKRYPCJA

na zł. 14,664.000 austryacką walutą srebrem

zjednoczonej 4⁰/₀-wej Pożyczki pierwszeństwa**c. k. uprz. galic. kolei Karola Ludwika**

na mocy ustawy z dnia 25 listopada 1891, D. P. P. Nr. 164 przyjętej do spłaty przez Rząd austriacki.

KONWERSYA

826

wypowiedzianych do spłaty na dniu 1 stycznia 1893

4¹/₂⁰/₀ Obligacyi Pierwszeństwa pożyczki z roku 1881.

C. k. uprz. gal. kol. Karola Ludwika zaciągnęła w myśl umowy zawartej z c. k. Ministryum handlu i c. k. Ministryum skarbu pod d. 30 lipca 1889, zatwierdzonej ustawą z d. 22. marca 1890 4 pre. pożyczkę pierwszeństwa w łącznej kwocie imiennej zł. 75.000.000 w. a. srebrem celem pokrycia kosztów za urządzenie drugiego toru, pomiędzy Krakowem i Lwowem i celem spłaty pożyczek pierwszeństwa z lat 1881, 1882 i 1887.

W maju 1890 emitowano względnie użyto na wymianę obligacyi do spłat przeznaczonych na mocy ogłoszonego w swoim czasie prospektu c. k. uprz. gal. kolei Karola Ludwika d. 26. kwietnia 1890, kwotę nom. zł. 40,000.000; i w maju 1891 dalszą zł. 20,000.000 tej zjednoczonej 4 pre. pożyczki pierwszeństwa.

Powołany powyżej prospekt zawierał między innymi następujące postanowienia:

Pożyczka będzie wystawioną w Obligacyach po zł. 100, zł. 300, zł. 1.000 i zł. 5.000 opiewających na okaziciela. Obligacye te będą oprocentowane po 4 pre. rocznie, w półrocznych terminach 1. stycznia i 1. lipca każdego roku i zostaną umorzone przez losowanie, w myśl planu umorzenia, znajdującego się na nich, w okresie 67 lat.

C. k. uprz. galic. kolei Karola Ludwika przysługuje jednak prawo wylosowania w tym lub owym roku większej ilości tychże obligacyi.

Wypłata kuponów i wylosowanych obligacyi nastąpi bez żadnego potrącenia.

Za punktualną zapłatę procentów i kwot umorzenia tej pożyczki poręcza cały ruchomy i nieruchomy majątek c. k. uprz. kolei Karola Ludwika, zaciągnięty w księdze kolejowej c. k. Sądu krajowego we Lwowie.

Przed obecną pożyczką figurują w księdze kolejowej tylko wyż wspomniane trzy pożyczki, na których spłatę takowa jest przeznaczoną. W miarę, jak częściowe obligacye mających się spłacić trzech pożyczek wskutek tychże spłat są skreślone, postępuje obecna pożyczka w pierwszeństwie hipotecznem, tak że po dokonanej w zupełności ekstatulacyi wspomnianych trzech pożyczek — takowa na wszelkich liniach c. k. uprz. gal. kolei Karola Ludwika będzie zahipotekowaną na pierwszym miejscu.

Nowe 4 pre. obligacye pierwszeństwa c. k. uprz. gal. kolei Karola Ludwika mogą być użyte w myśl ustawy z dnia 14 marca 1870 D. p. p. do lokacyi kapitałów fundacyi instytucyi, pozostających pod nadzorem publicznym, do lokacyi funduszy sierocińskich, fideikomisowych i depozytowych, tudzież do kaucyi służbowych i będących podstawą interesów.

Na mocy ustawy z dnia 25 listopada 1891 D. p. p. Nr. 164 dotyczącej nabycia galic. kolei Karola Ludwika przez Rząd, objęło Państwo austr. wszelkie na kolejach tego towarzystwa zahipotekowane długi pierwszeństwa do wyłącznej przez siebie spłaty.

Pożyczki pierwszeństwa z lat 1882 i 1888 zostały już wycofane z obiegu przez konwersyę, względnie ryczałtowe wypowiedzenie — a obecnie wylosowano w zupełności do spłaty pożyczkę pierwszeństwa z roku 1881 w myśl powyższego ogłoszenia c. k. Dyrekeyi jeneralnej austr. kolei państwowych z dnia 1 lipca 1892.

W powołaniu się przytoczony prospekt z dnia 26 kwietnia 1890 i na ogłoszenie c. k. Dyrekeyi jeneralnej austr. kolei państwowych z dnia 1 lipca 1892 otwiera się subskrypcya na

resztujące**nom, zł. 14,664.000 austr. wal. srebrem****zjednoczonej 4⁰/₀ pożyczki pierwszeństwa****c. k. uprz. galic. kolei Karola Ludwika**

pod następującymi warunkami:

Subskrypcya może nastąpić tak za gotówkę, jakoteż w zamian za obligacye 4¹/₂⁰/₀ pożyczki pierwszeństwa c. k. uprz. gal. kolei Karola Ludwika z roku 1881.

Mianowicie przyjmują się

Subskrypcye za gotówkę dnia 11 lipca r. b.

Subskrypcye w zamian obligacyj 4¹/₂⁰/₀ od dnia ogłoszenia tego prospektu do

najpóźniej 11 lipca r. b.

We Lwowie w c. k. uprzyw. gal. akc. Banku hipotecznym

w Krakowie w filii c. k. uprz. gal. Banku hipotecznego

w Czerniowcach w filii " " " " "

w Tarnopolu " " " " "

w Wiedniu w Union-Bank

" " " Wechselstube der Union-Bank,

" " " Bank- u. Wechselgeschäft der Niederösterreichischen Escompte-Gesellschaft,

I.

Przy subskrypcyach za gotówkę wynosi cena subskrypcyjna zł. 95¹/₂ w. a. za zł. 100.— nominalnej wartości prócz 4% odsetek za kupon od 1 lipca 1892 aż do dnia odbioru.

Przy subskrybowaniu należy złożyć kaucyę 5% zasubskrybowanej kwoty nominalnej bądź w gotówce lub w papierach wartościowych.

Przydzielenie, wysokość którego pozostawia się uznaniu każdego miejsca subskrypcyjnego, nastąpi jak najrychlej po zamknięciu subskrypcyi, za uwiadomieniem subskrybentów.

W razie przydzielenia mniejszego od subskrypcyi zwraca się bezzwłocznie przewyżka kaucyi.

Odbiór sztuk przyzanych może nastąpić począwszy od 20 lipca r. b. za zapłatą należytości.

Każdy subskrybent jest jednak obowiązany odebrać

1/5 przyzanych sztuk najpóźniej do 25 lipca r. b.

2/5 " " " " " 10 sierpnia r. b.

2/5 " " " " " 31 " "

Kwoty niżej 5.000 zł. mają być uregulowane bez względu na powyższy podział najpóźniej do 25 lipca r. b.

Po odbiorze sztuk obrachowuje się, względnie zaś zwraca się kaucya.

II.

Przy subskrypcyach z zamiany, obowiązującymi są warunki następujące: 4¹/₂⁰/₀ Obligacye, mające być dostarczone z kuponami 1 stycznia 1893 będą przyjmowane po kursie 100 a wydawane natomiast 4⁰/₀ Obligacye nowej pożyczki pierwszeństwa, także z kuponami 1 stycznia 1893, obrachowane po kursie 95.50,

przyczem reszta nie mogąca być wyrównaną rzeczywistymi sztukami nowej emisji wedle powyższego stosunku zostanie wyrównaną w gotówce. Prócz tego będą zbonifikowane 4¹/₂% odsetki Obligacyj przeznaczonych do wymiany do 1 stycznia 1893 w kwocie zł. 2.25, zaś pobrane natomiast 4% odsetki od nowych obligacyj od tego samego terminu w kwocie zł. 2; wskutek czego konwertujący 4¹/₂% Obligacye pobierają do 1 stycznia 1893., t. j. do terminu płatności 4¹/₂% odsetki.

W ten sposób przypada n. p. za zł. 9.000 nom. 4¹/₂% Obl. zł. 9.400 nom. 4% Obligacyi i gotówkę zł. 23 w. a. prócz bonifikacyi odsetek w kwocie zł. 14.50 w. a.

Dostawa zgłoszonych do zamiany 4¹/₂% Obligacyj ma się odbyć równocześnie z subskrypcyą za pośrednictwem zwykłych kart zgłoszenia, wydawanych bezpłatnie przez wszystkie miejsca subskrypcyjne. Jeśli jednak przy zgłoszeniu złożono w miejscu zamiany dotyczącą kaucyę, natenczas mogą być Obligacye Pierwszeństwa, przeznaczone do konwersyi i później złożone, jednak nie po 31 lipca rb. za dostarczeniem sztuk zwraca się kaucya.

Dokonanie przemiany rozpoczyna się z dniem 20 lipca br. Obligacye nie podniesione do dnia 1 września 1892, pozostają od tego terminu na rachunek i niebezpieczeństwo uprawnionego odbiorcy w przechowaniu odnośnego miejsca zamiany.

Zgłoszenia do przemiany zostaną uwzględnione w zupełności.

Wiedeń, Berlin, Frankfurt n. M. Hamburg w lipcu 1892.

Union-Bank. Mendelsohn & Comp.**Deutsche Effecten- und Wechselbank. Gebrüder Bethmann.****Norddeutsche Bank in Hamburg.**